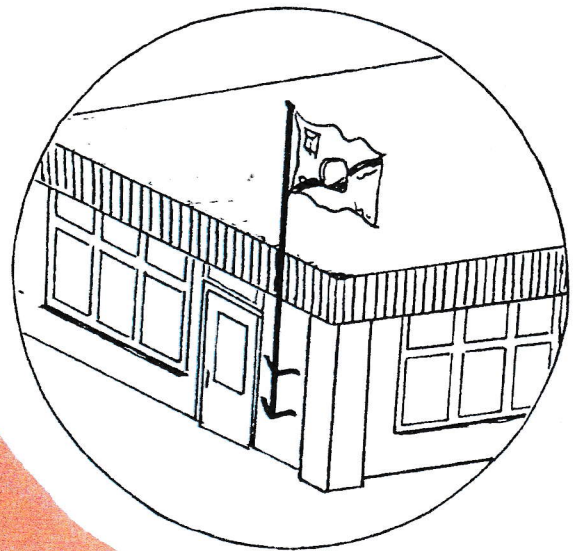
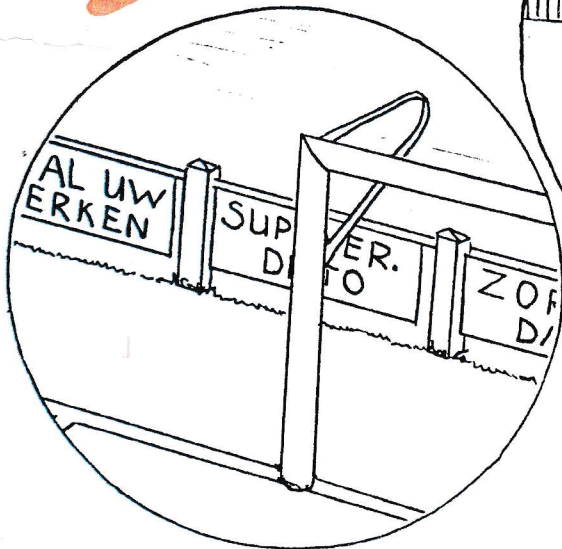

1948-1988

40 jaar

DETO

KONTAKT

ten geleide

Wanneer u hopenlijk met veel plezier dit jubileumboekje gaat lezen, graag het volgende: deze uitgave zou nooit tot stand zijn gekomen zonder de medewerking die wij, de redactieleden, gehad hebben van oud-bestuursleden, leden, supporters, oud-trainers en spelers.

De voetbalvereniging D.E.T.O. beschikt niet over een goed geoutilleerd archief. Hier en daar wat losse notulen, een verdwaald stukje korrespondentie, krantenknipsels, een kleine hoeveelheid fotomateriaal. Uitslagen en standen en opstellingen zijn alleen terug te vinden in de plakboeken van oud eerste elftalspelers.

Daar is een reden voor. In onze vereniging hadden geen advocaten, doktoren of vooraanstaanden uit het bedrijfsleven het voortouw. In de beginjaren was het meer een club van arbeiders, agrariers, winkeliers, die wel wat anders aan hun hoofd hadden dan het bijhouden van een archief.

Of zoals iemand antwoordde op de vraag om iets te schrijven in het clubblad: "Ik kan 'n beter n'n koostet vast hoal'n dan 'n stuk papier".

De geschiedenis van een voetbalvereniging wordt vooral bepaald door en rond het eerste elftal. Hieraan is dan ook aandacht besteed, maar daarnaast ook aandacht voor de lagere elftallen, jeugd, de verhuizing van de Weitemanslanden naar het sportpark "t Midden" etc.

Er zijn misschien hier en daar fouten gemaakt in de tekst, hiervoor bij voorbaat onze verontschuldiging. Hoe meer je terug gaat in de tijd, des te gemakkelijker kan het voorkomen, dat je je een jaar vergist of de feiten niet helemaal juist weergeeft.

Wij hopen dat u met plezier dit jubileumnummer zult doorlezen.

De Redactie.

INHOUDSOPGAVE	PAGINA
1. INLEIDING.....	1
2. VAN DE WETHOUDER.....	2
3. VAN DE VOORZITTER.....	3
4. 40 JAAR DETO IN VOGELVLUCHT.....	4
5. VAN KIPPENHOK TOT CLUBGEBOUW.....	31
6. DE EERSTE COMPETITIE VAN DETO.....	33
7. DETO 40 JAAR JONG.....	36
8. WEITEMANSLANDEN - SPORTPARK "t MIDDEN".....	40
9. HET SPEL GAAT DOOR.....	41
10. DE DETO DAMES.....	43
11. KRIS KRAS DOOR DE VERENIGING.....	45
12. 40 JAAR DETO.....	51
13. SUPPORTERSVERENIGING DETO.....	55
14. HET CLUBBLAD.....	56

1. inleiding

Veertig jaar voetbalvereniging D.E.T.O. op 1 juli 1988 is dit een feit. D.E.T.O. veertig jaar jong en bruisend. Vooral dat laatste mag blijken uit de keur van activiteiten die in het kader van de jubileumviering worden ontplooid met de meeste gebeurtenissen in mei vanaf Hemelvaartsdag.

Zoals dit behoort wordt dan op 2 juli 1988 een officiële receptie door het bestuur gehouden.

D.E.T.O. treedt met dit jubileum eens extra voor het voetlicht om op deze manier de aandacht op zich te vestigen.

Een voetbalvereniging die als fusie tussen S.E.V. en P.V.B. op 1 juli 1948 ontstaan is en thans rond de 470 leden heeft die in 30 elftallen actief bezig zijn, mag ook best eens voor het voetlicht treden.

In de afgelopen veertig jaren is door D.E.T.O. zeker niet onverdienstelijk gevoetbald als we zien welke treden van de competitieladder en klassen zijn doorlopen. We spreken de hoop uit dat dit nog lange jaren zo mag voortduren.

D.E.T.O. is een club die de mensen bezighoudt tot aan een dameselftal toe. Vooral de junioren en pupillen elftallen, in totaal 17 stuks zijn belangrijk voor een vereniging.

Hieruit blijkt welke levenskansen een vereniging heeft, wat dat betreft zit het bij D.E.T.O. wel goed. Ik hoop dat de leden en supporters van D.E.T.O. een heel feestelijke jubileumperiode mogen hebben. Of de wens om dit jubileum door het eerste elftal met een kampioenschap te laten bekronen in de competitie 87/88 te hoog gegrepen is zal de toekomst leren, maar laat het feest er in ieder geval niet minder om zijn.

Ik wens de voetbalvereniging D.E.T.O. vele goede jaren toe en de supporters veel vreugde bij het promoten en stimuleren van hun club.

De burgemeester van Vriezenveen

Drs. D.J. van der Zaag

2. van de wethouder

Het is mij een groot genoegen, een bijdrage te mogen leveren, in uw uit te geven jubileum nummer.

Allereerst wil ik mijn hartelijke gelukwensen overbrengen met het 40-jarig jubileum van uw vereniging. Dit in de hoop dat het sportieve succes van uw vereniging zich ook in de toekomst zal doorzetten en een goede gezondheid van uw vereniging daarbij uw trouwe begeleider mag blijven.

Een 40-jarig jubileum is vandaag de dag geen vanzelfsprekend verschijnsel meer.

U, beste D.E.T.O. mensen, kunt niet alleen met trots vaststellen dat u 40 jaar heeft standgehouden, maar tevens heeft u ervoor gezorgd dat het voortbestaan van uw vereniging op langere termijn is gewaarborgd.

Het blijven koersen door gevaarvrij vaarwater om tot sportieve succes te komen is in het verenigingsklimaat een prestatie. U weet allen dat dit soms erg moeilijk kan zijn. In het kader van dit jubileum wil ik wel even vaststellen dat goed en verantwoordelijkheidsbewuste medewerkers medebepalend zijn voor het functioneren van uw vereniging. De medewerkers in uw vereniging hebben in niet geringe mate bijgedragen aan de nu gezonde situatie van uw vereniging. Daarom ook aan hen vanaf deze plaats hartelijk dank voor de inzet en bekwaamheid die u allen bij uw werk getoond heeft en uiteraard ook de hartelijke felicitaties met dit mooie jubileum.

Mijn oprechte wens bij dit fraaie jubileum is dat u ook hierna tot in lengte van jaren in het bezit zal blijven van uw energie, dat ook plezier in het werk zich zal blijven voortzetten, en de toekomst van uw vereniging middels uw beleid veel vruchten zal afwerpen. De beste wensen van allen die D.E.T.O. een warm hart toedragen, zullen u daarbij begeleiden.

Wethouder Sportzaken
G. Tjihof.

3. van de voorzitter

V.V. D.E.T.O. 40 jaar.

=====

Bij het herdenken van de veertigste verjaardag van de Voetbal Vereniging D.E.T.O. past het ons om met respect terug te denken aan allen, die in de afgelopen veertig jaar onze vereniging op een of andere wijze gediend hebben. Zonder de inzet van deze hardwerkende mensen zou de v.v. D.E.T.O. nooit geworden zijn wat het nu is; een sportief bloeiende vereniging. En dit D.E.T.O. is deze mensen dan ook bijzonder dankbaar.

Het leven begint bij veertig is een gezegde en daarom moet dit jubileum omzien naar de afgelopen veertig jaar.

Gedurende de laatste jaren is een goed fundament gelegd. De jeugd krijgt door een goed opgezet jeugdplan een grote en doelgerichte verenigings aandacht. Veel van onze jeugdleiders zijn goed geschoold, en ons jeugdbestuur en pupillencommissie werken bezielend.

Meerdere bevoegde jeugdtrainers moeten borg staan voor een goede technische voetbalopleiding en een goede mentaliteit bij de jeugd.

Gelukkig zijn er tegenwoordig kursussen die kaderleden de kans bieden op verantwoorde wijze met sportmensen om te gaan. Veel wordt er gedaan aan een goede begeleiding, zowel fysiek als psychisch. Toch blijft een juiste inzet in onze vereniging een noodzaak.

Dit alles zal er de basis van moeten zijn dat de D.E.T.O. leden ook in de toekomst op een prettige en verantwoorde wijze sportief kunnen sporten.

Daarom aan alle leden, supporters, vrijwilligers en vrienden van de v.v. D.E.T.O. van harte gefeliciteerd met dit 40-jarig jubileum.

De voorzitter

J.J. Bruins

Kamptentement van de klasse IVF 1948/49
 voorzitter J. Wiltvank, J. Ballast, Jan de Keekers
 H. J. de Baat, A. Aalberts, H. Beckers, J. L. Wiltvank
 H. Beckers, H. Barendse, J. Barendse
 J. Schreijer, J. Barendse, J. Schreijer
 H. Barendse, H. Barendse, W. J. de Wier

Vereniging van de klasse IVF 1949/50
 voorzitter J. Wiltvank, J. Ballast, J. de Baat, H. Beckers
 H. Beckers, J. Barendse, H. Barendse, J. Barendse, J. Wiltvank
 J. Barendse, J. Beckers, J. Barendse, H. Barendse
 Jan Wiltvank, J. Barendse

4. 40 jaar deto in vogelvlucht

Na de oprichting in 1948 begon DETO in de 1e klasse TVB. Het eerste jaar werden we Kampioen en kwamen in de 4e Klasse KNVB.

In 1948 kwam trainer Peter Volkering en deze had goede connecties met scheidsrechters o.a. Piet Van Rooy.

Weet u nog wel?

In seizoen 1950/51 speelde DETO onder andere tegen de volgende ploegen:

- SVVN
- DOS
- PSVL
- Kloosterhaar
- Achilles
- BCSV
- Gramsbergen

Een bekende speler uit die tijd is Harm Reekers uit de Pollen. Daarna, de juiste tijd is niet bekend, kwam trainer Ab Muizebelt. Dit was in die jaren voor vele Twentse voetballiefhebbers een bekend voetballer uit Borne.

Later kwam nog ene Groenveld of Groenhuizen (Wie het weet mag de vinger opsteken) als trainer bij DETO.

Hoe je het ook wendt of keert de successen waren magertjes.

Na enkele rustige jaren of wel in tijd van pionieren, begon bij DETO het seizoen 1957/1958 pas goed (begin periode Alkema).

SEIZOEN 1957/1958

De eerste wedstrijden werden met eclatante cijfers gewonnen.

Zo werden bijvoorbeeld de wedstrijden DETO - Vroomshoopse Boys, Sportlust Glanerbrug - DETO en DETO - Rijssen Vooruit

respectievelijk met de cijfers 8-0, 1-9 en 10-1 gewonnen.

De grote man was in deze wedstrijden Meester Alkema, hij scoorde maar liefst 7, 6 en 4 maal. Verschillende kranten schreven van "de opzienbarende doelpuntende onderwijzer".

Toch waren dit nog niet de grootste overwinningen van dit seizoen; in de return werd Sportlust Glanerbrug met maar liefst 13-2 verslagen. In deze wedstrijd knalden meester Alkema 5, Letteboer 4, Fayer 2 en Webbink 2 tegen de touwen.

Maar het was niet alleen rozegeur en maneschijn. De kranten schreven: "DETO ging op de knieën door een scheidsrechterlijke dwaling en arbiter moest beschermd worden".

Het ging hier toen om een wedstrijd DETO - Oranje Nassau uit Almelo. De scheidsrechter zag op nog geen 10 meter afstand een handsbal over het hoofd en hierdoor kon ON scoren.

De DETO "supporters" wilden na afloop als eigen rechter optreden en belaagden de scheidsrechter. De scheidsrechter werd door enkele DETO-spelers in bescherming genomen.

Uiteindelijk werd DETO gedeelde tweede en moest op het terrein van Voorwaarts voor een talrijk publiek een beslissings-

DETO liep Vroomshoopse Boys onder de voet (8-0)

Zeven goals van midvoor Alkema

VRIEZENVEEN — Door 7 doelpunten van aanvoersleider Alkema en één van rechtsbuiten Schoenmaker heeft DETO de eerste competitiewedstrijd tegen Vr.h. Boys met 8-0 gewonnen. DETO heeft zaterdagmiddag geen tegenstander gevonden in de Boys. Het was een tijdlang een spel van kat en muis.

De Vroomshoppers moesten al direct, alle zeilen bijzetten om het doel schoon te houden. Na 3 minuten hadden de Vriezenveense al succes. Dit een goed door het midden opgebouwde aanval kreeg rechtsbuiten Schoenmaker de bal toegespeeld en voordat de Vroomshoopse doelman het wist, lag de bal al in de touwen, 1-0.

Nadat een goal van DETO wegens buitenspel was afgekeurd, gingen de Boys tot een aanval over. Midvoor A. Vos had echter pech want de bal kwam tegen de paal. DETO nam direct het heft weer in handen en na 22 min. was het midvoor Alkema, die op formidabele wijze de bal in de touwen joeg, 2-0.

Na een half uur kroop DETO door het oog van de naald. Door een opeenhoping van spelers voor het DETO-doel kreeg een der Vroomshoopse aanvallers de bal eindelijk goed voor zijn voeten en schoot, nadat reeds de keeper was gepasseerd, de bal in het doel, doch hier stond linksback Olthoff juist op de goede plaats om de bal te retourneren.

Vier minuten later was het weer raak, doch aan de andere kant. Midvoor Alkema speelde zich vrij en scoorde met een zuiver schot, 3-0. In de 36e minuut was het weer Alkema die met een misleidende beweging de Vroomshoopse verdediging uit positie speelde en de bal zulver afgemeten in het Vroomshoopse doel plaatste.

Natuwelijks was het spel in de tweede helft hervat of DETO ging weer over tot de aanval. Na 5 min. bracht de rechtsbinnen de bal door het midden op, gaf het leer over aan zijn midvoor

Alkema, die voor de vijfde maal de Boys-keeper de bal uit het net liet halen, 5-0. Nog geen 2 minuten later was het weer Alkema, die nu met een beheerst en zuiver schot het halve dozijn vol maakte, 6-0.

Een kwartier voor het einde werd de bal uit een corner afgemeten op het hoofd van Alkema geplaatst die met een kopbal over het muurtje van spelers voor de zevende goal zorgde. Vroomsh. Boys probeerde nog wel de eer te redden maar dat lukte niet.

Drie minuten voor het einde schoot Alkema de bal voor de achtste maal zonder blikken of blozen langs de Vroomshoopse doelman, 8-0.

VOETBALAKTIONAIRE

C.V.V. »SPARTA«

ENTREEKAART

voor speler/bestuurslid der bezoekende vereniging, geldig voor wedstrijd

SPARTA - I - De...
op ...

C. V. V. „SPARTA“

Contrôle-
strook

spelers-
bestuurs-
kaart

wedstrijd tegen Vroomshoopse Boys voetballen. "Pots Henkie" was in deze wedstrijd een opvallende speler. Met zijn snelle rushes en felle schoten bestookte hij de boys-keeper Wolters. Kortom "Braziliaans voetbal". De eind uitslag was 3-2 voor DETO, waardoor promotie-wedstrijden werden afgedwongen. Doelpuntenmakers: F. Olthof (de Lorre), meester Alkema en Letteboer.

Deto moest promotie-wedstrijden spelen tegen OWIOS en ESA. Met 6-2 en 4-0 werden deze ploegen verpletterend verslagen, zodat promotie naar de 3e klasse der KNVB een feit was.

3E KLASSE KNVB

=====

Seizoen 1958/1959 begon met 2 overwinningen, maar DETO eindigde uiteindelijk op de 4e plaats van onderen.

En..... plaatsgenoot DOS '37 werd kampioen.

Eindstand:

DOS	18-25
DES	18-25
Sparta	18-25
SVZW	18-24
Enter V.	18-17
Apeldoorn	18-16
DETO	18-15
Excelsior	18-13
ON	18-13
SVVN	18-07

Na dit relatief slechte jaar voor DETO volgde wederom een matig seizoen 1959/1960. Een tragisch ongeval deed zich dit seizoen voor. Op 24 jarige leeftijd overleed keeper Henk Harms na de achteraf dramatische wedstrijd tegen Enter Vooruit.

1960/ 1961 wat zou het worden? Het fel begeerde 2e Klasse-schap? Het begon met een 4-0 overwinning tegen VRC (Veenendaal).

En ook in de volgende wedstrijden werd regelmatig gewonnen.

Ploegen zoals Owios, Nunspeet, Dos en Sparta waren geduchte tegenstanders. Vooral de wedstrijden tegen DOS waren voor het talrijke publiek om van te smullen.

De belangrijkste topper in dit seizoen was uit tegen Nunspeet voor bijna 2500 toeschouwers. Beide ploegen konden promoveren.

Maar DETO zegevierde in een enerverende wedstrijd met 1-2.

Doelpuntenmaker was Henk Wiltvank (De Potse).

In de op één na laatste wedstrijd tegen OWIOS werd DETO verslagen met 2-0. OWIOS hijsde de kampioensvlag; maar DETO promoveerde ook naar de 2e klasse, omdat Nunspeet verloor van Sportclub Elburg.

Eindstand:

OWIOS	18-28
DETO	18-23
Nunspeet	18-21

Het Kampioens-eiftal was:

zittend vlnr: Schoenmaker, Fokke, Fayer en Webbink,
staand vlnr: Grensrechter Pool, E. Webbink, Jansen, Alkema,
Niks, Wiltvank, Rekers en Olthof.
(zie foto op blz. 8 bovenaan)

De eervolle vermelding gaat d
week naar de donkere DE
linksbuiten Wiltvank. Drie de
punten van zijn voet bezorg
zijn club de zege in Enter, waa
het laatste met een waarlijk sci
terende omhaal, zo à la Schuma

Sterker Enter V. geveld door
drie treffers van Wiltvank

BEGIN JAREN ZESTIG

=====

Voordat DETO aan het avontuur in 2e klasse begon won men op Hemelvaartsdag het jaarlijkse voetbaltoernooi van Voorwaarts en sleepte een voor die tijd prachtige prijs in de wacht. Ze wonnen 11 nieuwe shirts en zo kon met een nieuwe outfit het seizoen 1961/1962 aantreden.

Handhaving in de 2e klasse was het hoofddoel voor dit seizoen. De eerste klap was een daalder waard en Deto versloeg op het terrein van Voorwaarts een sterker maar schotloos Enter Vooruit. De uitslag was 2-1 (2 treffers F. Olthof).

Er volgden hierop nog zware wedstrijden tegen gerenomeerde tegenstanders, maar we hebben het gered aldus meester Alkema trainer-speler.

Volgens de krant verdiende op 27-11-1961 Henk Wiltvank (zie foto), linksbuiten van DETO, een eervolle vermelding: 3 doelpunten van zijn voet bracht zijn ploeg de zege in Enter, waarbij het laatste met een waarlijk schitterende omhaal, zo à la Schuman!!

1961/62 werd afgesloten met een 4e plaats van onderen.

Eindstand:

Genemuiden	18-27
DOVO	18-23
DQSK	18-21
SVZW	18-19
WHC	18-17
DES	18-17
DETO	18-15 (we hebben het gered, hiep, hiep, hoera!!!!)
Enter v.	18-14
OWIOS	18-14 (deg.)
GO. AHEAD	18-13 (deg.)

Het nieuwe seizoen (1962/1963) begon goed, na een jaar te gast te zijn geweest bij plaatsgenoot Voorwaarts kon dit jaar het eigen, geheel verbeterde terrein in gebruik worden genomen. Het fleurige rood-witte cubgebouw van DETO, gebouwd door noeste arbeid, werd een resultaat, dat de talrijke krijkers zaterdag tot bewondering dwong.

De eerste wedstrijd was een klinkende overwinning (1-3) op het toch niet minne SVZW.

Maar de voorbereiding was dan ook niet mis. Elke speler kreeg per post een uitnodiging en wist meteen welke plaats hij speelde en hoe het vervoer was geregeld.

Zie hiernaast twee voorbeelden van uitnodigingen

Verderop in het seizoen ging het weer wat minder. Getuige de kop in de krant van de 12e speeldag:

DETO WEER THUIS GEKLOPT

INVALLER-DOELMAN FOKKE DOOR HEEG-AANVAL 9 MAAL GEPASSEERD

De uitslag DETO- HEEG werd 3-9.

Na een lange winterrust bedankte Brouwer als trainer en werd de training weer in handen gelegd van Meester Alkema.

Scheidsrechter staakt Urk-DETO 29 Sept 1963

'IK KAN 'T NIET LANGER AAN'

(Van een onzer verslaggevers)
 De spannende en goed gespeelde ontmoeting tussen Urk en DETO kreeg een vroegtijdig einde, toen de arbiter de strijd na één en veertig minuten spelen staakte. Op dat moment had Urk een voorsprong van één doelpunt (1-0). De aanleiding tot deze beslissing van scheidsrechter Plasman was de volgende. DETO kreeg even buiten de zestien-meterlijn een vrije schop te nemen wegens een handsbal. De spelers van Urk vormden een muurtje, waartussen zich ook spelers van DETO opstelden. De vrije schop werd genomen en direct hierop floot de scheidsrechter en kende DETO een strafschoep toe, omdat naar hij later vertelde hij duidelijk gezien had, dat één der Urkers een overtreding had begaan.

Een spannend moment bij één van de vele hoekschoepen voor het doel van DETO. Stopper Webbink brengt hier al koppend redding voor de Urker aan valler gevaarlijk kan worden.

L.S. Bij deze nodigen wij U uit tot het medespelen in de wedstrijd
bijwonen-ener vergadering
 op Maan dag 9-11 1963
bijwonen der training
 De wedstrijd wordt gespeeld tegen Heeg
vergadering wordt gehouden in
 te training op 't DETO terrein
 Aanvang 21¹⁵ uur v.m. Uw plaats is Link binnen
n.m.
 Vertrek _____ uur v.m. per bus/rijwiel, vanaf _____
n.m.

Bij eventuele verhindering gelieve U hiervan onmiddellijk kennis te geven.
 Voor donderdagavond bij de Heer 21¹⁵ in de school

Stemming in
 veld goed

Het 2e Klasse-schap werd misschien mede wel daardoor wederom veilig gesteld.

Met 19 punten uit 22 wedstrijden eindigde DETO op 27 mei 1963 op een gedeelde 3e plaats van anderen.

1963/64

De nieuwe competitie-indeling bracht DETO in de 2e Klasse C.

Dit betekende zo'n 700 km meer reizen dan het vorig seizoen, omdat clubs als Blauw Wit (Leeuwarden), HCSC (Den Helder), ONS (Sneek) en Harkemase Boys ook in de zelfde afdeling waren ondergebracht.

Met 4 senioren- en 3 juniorenelftallen werd een aanvang gemaakt met de competitie.

Het eerste elftal leek dit jaar niet hoeven te vechten tegen het degradatie-spook, want na 8 wedstrijden pakte DETO de kop met 12 punten, na een 2-1 thuis-overwinning op Heeg.

Toch moesten ze de koppositie de volgende week al weer afstaan aan WHC door een 3-0 nederlaag bij dezelfde club.

WHC stond de kop ook niet weer af en werd glorieus Kampioen.

DETO eindigde als 4e nadat het bijna het gehele seizoen de 2e positie had ingenomen.

Het seizoen 1964/65 begon ook al te best. Reeds in de 2e wedstrijd werden 3 DETO-spelers vroegtijdig naar de kleedkamer gestuurd. Bennie Webbink, Frans Jansen en Frits Webbink waren de zondebokken en werden door het DETO-bestuur voor 2 wedstrijden geschorst.

De bond was echter veel strenger en strafte met respectievelijk 2 jaar, 1 jaar en 5 weken schorsing.

Maar ook deze zwarte bladzijde hebben wij overleefd.

Het 2e Klasse-schap bleef dit jaar nog wel behouden, maar in 1965/66 was de terugkeer naar de 3e Klasse dan toch een feit.

Maar geen nood, want nieuwe talenten dienden zich aan. Zo maakte Hans Aman op z'n 17e jaar zijn debuut als keeper in het eerste. Ook 1966/67 vertoefde DETO in de 3e Klasse en de derby tegen plaatsgenoot DOS werd in ere hersteld.

De verhuizing van het Oosten naar het Midden veroorzaakte in het bestuur nogal verdeeldheid en zorgde voor verschillende bestuurswisselingen. Maar uiteindelijk kwam alles toch nog op z'n pootjes terecht.

Vermeldenswaardig is dat in die tijd juist de supportersvereniging werd opgericht door enkele trouwe DETO-lieden.

Tegen het einde van het seizoen 1967/68 moest DETO op 16 maart 1968 tegen DOS '37 aantreden. Met als DOS-uitblinkers Geert Schipper en Keeper Siebolt Schipper moest DETO met 1-2 het onderspit delven wat tevens de degradatie naar de 4e Klasse KNVB inhield.

Gelukkig was het maar voor korte duur in de 4e Klasse want met routiniers als Frits Olthof en Benny Webbink en nieuw talent zoals Cor Bal, Wicher Ekkel en Jan (BOUW) Webbink promoveerde DETO in 1969 al weer naar de 3e Klasse.

DERDE KLASSE

*Vroomshoopse Boys
had meer verdiend*

VROOMSHOOP — Na afloop werd door de spelers van Deto in de kleedkamer uit volle borst de Zilvervloot ingehaald. Dit onderstreepte duidelijk hoe gelukkig de koplopers met de zwaarbevochten 1-0 zege op Vroomshoopse Boys waren. De gastheren zijn overigens bijna voortdurend sterker geweest maar bezaten geen aanvallers die de solide Deto-defensie, met Aman en Bonnie Webbink als grote uitblinkers, uit positie konden spelen.

Reeds na twee minuten ontsnapte Deto aan een achterstand. Linksback Wessels speelde te hard terug. Doelman Aman zag de bal via de iat het veld weer instuitten. In de beginfase werd spoedig duidelijk dat het bij de Vroomshoopers te veel moet komen van speerpunt Elferink. De beide buitenspelers Drenth en Veneberg bleven beneden de maat. De uitblinkende Kremer schoot veelvuldig vanuit de tweede linie. Zo'n geweldig afstandschoot leverde Aman de nodige problemen op.

Doelpunt van Jan Webbink bracht DETO overwinning

1969 - 1970

1969/70

Weer terug in de 3e klasse en hoe!!!!

1e wedstrijd: "NIEUWELING DETO VERSLAAT ON 4-1"
2e ,, "DETO NA HARDE STRIJD MEERDERE VAN DOS 1-2"
3e ,, "DETO NEEMT IN 2E HELFT RUIM AFSTAND VAN VIOS 4-0"
4e ,, "DETO KORT VOOR TIJD LANGS VOORWAARTS 0-1"
5e ,, "DETO BEDWONG BCSV KNAP IN BOEIEND DUEL 4-2"

In dit laatste duel werd de scheidsrechter enige tellen gevloerd door een keihard schot van DETO aanvoerder Bennie Webbink. De verzorging van trainer Zeggelink deed de Hulsense scheidsrechter goed, waarna de wedstrijd kon worden hervat. Een week later was de DETO-aanvoerder zelf het haasje en brak z'n neus in de wedstrijd tegen HHC, waar Freek Becker de grote man was; DETO verloor met 5-0. Uiteindelijk werd DETO derde in dit toch niet onverdienstelijke seizoen.

DE JAREN ZEVENTIG

=====

1970/71

DETO kreeg dit seizoen versterking van onder andere Feek Becker en Gerrit Timmer. In de wedstrijd tegen DOS werd met de volgende opstelling aangetreden:

H. AMAN

G. VELDHOF	B. WEBBINK	H. KOBES	G. WESSELS
D. AALDERINK	J. WEBBINK	W. EKKEL	
F. OLTHOF	F. BECKER	C. BAL	

Ook de jeugd boekte vooruitgang, want dit jaar nam ook een aspiranten-elftal deel aan de competitie. Dit elftal bestond uit jongens die nog te jong zijn voor de pupillen en toch graag in competitie-verband willen uitkomen (leeftijd tot 10 jaar). In totaal nam DETO met 11 elftallen deel aan de competitie.

In het seizoen 1971/72 deden de gebroeders Schipper hun intrde bij DETO. Met name Geert en Daan waren steunpilaren voor de rood-zwarten. Getuige onder andere de 5-1 overwinning op Oranje Nassau, waarin midvoor Daan 2 maal en Geert 1 maal scoorden.

In de vertegenwoordigende elftallen kreeg men ook steeds meer oog voor de talentvolle DETO-spelers, want in het Twentse KNVB-elftal werden:

Hans AMAN
Wicher EKKEL
en Jan LANJOUW geselecteerd.

Ook het actieve jeugdbestuur timmerde veel langs de weg en organiseerde o. a. spelregelavonden met dia's voor de belangstellende jeugd.

In het Jubileumjaar 1973 was DETO inmiddels uitgegroeid tot een vereniging met 340 leden. Het wachten was eigenlijk op promotie naar de 2e klasse of misschien wel naar de 1e klasse ?????? Om de kosten van het 25-jarig jubileum op 1 juli 1973 te dekken

Door Eendracht Tot Overwinning werd DETO ongeslagen kampioen

Zaterdag j.l. was het voor onze plaatselijke voetbalvereniging DETO een belangrijke dag. Immers wanneer zij de thuiswedstrijd tegen AZSV zouden winnen kon de kampioensvlag worden gehesen, hetgeen betekende promotie naar de 2e klasse KNVB zaterdag voetbal. Begrijpelijk bestond voor deze ontmoeting veel belangstelling en tegen 3 uur omzooonden honderden supporters en belangstellenden het terrein.

13-4-1974

MAANDAG 12 MEI 1975

Deto pakt titel en promotie in beslissingsduel

WIERDEN — Deto heeft de beslissingswedstrijd om de titel en promotie naar de eerste klasse tegen WZC uit Wapenveld verdiend met 3-1 gewonnen. Technisch waren de Vriezenveners beter maar WZC toonde veel inzet. Al in de tweede minuut kreeg Balleman van WZC een unieke kans toen hij alleen doorging, maar hij schoot net naast. Deto werd hierna sterker. Becker knalde net naast. In de 13e minuut kreeg G. Eikelboom bij een counter een unieke kans om de score te openen, maar Aman stopte bekwaam. Twee minuten later schoot G. Schipper aan de andere kant uit een hoekschop van Wessels net naast. Deto bleef sterker. Becker probeerde het nog een keer met een afstandschot.

Deto-vreugde op
kampioensfeest

DETO zet de opmars door

werd o. a. een grote verloting van 1000 loten a f 25,- gehouden.
De loten waren in een mum van tijd aan de man gebracht.
KASSA!!!!!!

Ook werd een groot toernooi gehouden voor lagere elftallen en
's avonds werd de grote wedstrijd DETO -PEC ZWOLLE gespeeld.
Eindstand 2-2.

1973/74

Onder de bezielende leiding van de kleine Almelose oefenmeester
Harry Tusveld werd op 13 april 1974 als eerste club in het
zaterdagvoetbal het uitbundige Kampioenschap gevierd na een 4-1
overwinning op AZSV. Ze werden ongeslagen kampioen.

15 wedstrijden en 28 punten

De Vriezenveense Harmonie verzorgde een aubade, waarna later een
rondtocht door Vriezenveen volgde.

Kampioenselftal 3e Klasse:

Hans Kobes, Jan Lanjouw, Johan Wildvank, Bennie Webbink, Gerrit
Wessels, Freek Becker, Wicher EKKel, Jan Webbink, G6 Hondebrink,
Daan Schipper, Hans Aman, Geert Schipper, Ab Wessels
Trainer Harry Tusveld; begeleider Herman Plattje.

13 APRIL 1974

DETO NAAR DE TWEEDE KLASSE !!!!!!!

EN WAT GEBEURDE ER DAARNA ? 1974/75

DETO STORMDE IN EEN KEER DOOR NAAR DE EERSTE KLASSE

=====

Na het debuut in de 2e klasse op opmerkelijke wijze met de 2e
titel in 2 seizoenen.

Temeer daar DETO niet alleen de aanpassingsmoeilijkheden in deze
afdeling groots overwon, maar bovendien omdat de Rood-zwarten
eerst 2 maal achtereen moesten winnen om het beslissingsduel
tegen WZC te forceren. Dit DETO had karakter.

Dat karakter wendde DETO in het gevecht met WZC ook weer in
ruime mate aan. Het grote veldoverwicht van DETO had in de
eerste helft een averechts effect, want Wicher EKKel passeerde
doelman Aman met een eigen inzet bij een tegenstoot. Freek
Becker maakte de zaak af met 3 doelpunten; 3-1 voor DETO!!!

Deze wedstrijd werd voor 2500 toeschouwers in Wierden gespeeld.
Een lange stoet auto's met het winnende elftal voorop reed luid
claxonnerend door het dorp van West naar Oost.

Kampioenselftal

1974/75:

Hans Aman, Hans Kobes, Gerrit Veldhof, Bennie Webbink, Freek
Becker, Dick Eshuis, Henk Jonker, Wicher EKKel, Anne Kuper, Daan
Schipper, Geert Schipper, Fons Reekers, Ab Wessels, en Jan
Webbink.

Trainer: Klaas Westerhuis

begeleider: Herman Plattje

med. verzorger Hans Stokkelaar

13/3-'76

DUBIEUZE ARBITRAGE NEKT DETO

DETO heeft het dankzij enkele scheidsrechterlijke dwalingen niet kunnen bolwerken tegen OWIOS en leed een 3-1 nederlaag. Koploper Noordwijk moest bij Go Ahead een punt achterlaten (0-0) en in Rotterdam zeventerle Zwart Wit '28 met 1-0 over VVOG. De wedstrijd Holland-scheveld-Harkemase Boys werd door de Friezen met 2-4 gewonnen. Het Delftse CSVD leverde een opmerkelijke prestatie door in Veenendaal met 1-2 te zeventieren over Dovo. De wedstrijden Actief Amstelveen-WHC en RVVH-Spakenburg werden wegens de slechte toestand van de terreinen afgelast.

OLDEBROEK — Een kehard werkend Deto heeft in Oldebroek mede dank zij enkele arbitrale fouten een 3-1 nederlaag geleden. Deto was niets minder dan de gastheren. Vanuit een

gesloten verdediging trok de ploeg van trainer Westerhuis op het vijandelijke doel af waarbij Freek Becker regelmatig samen met Ben Nijhuis in de spits opdook en doelman Martin Vlieger enkele keren handelend op moest treden. Na 11 minuten namen de Vriezenveners zelfs de leiding. Ben Nijhuis ging op rechts goed door, doelman Vlieger greep mis op zijn voorzet, waarna Jan Webbink inschoot: 0-1. Owios probeerde hierna wel wat terug te doen, maar Bennie

Webbink c.s. verdedigden bekwaam. Deto kreeg met enkele uitvallen ook nog wel kansen maar schoten van Becker en Webbink gingen over of naast. Eén minuut voor het einde van de eerste helft kwam Owios op gelijke hoogte. Hans Aman werd voordat hij de bal te pakken kon krijgen vakkundig in zijn eigen doel gewerkt en daarna was het voor Jan Bovendorp een koud kunstje om te scoren, 1-1. De protesten van Deto aan het adres van scheidsrechter Jong-

man leverden niets op. Na de rust was Deto de betere ploeg. Met sterk spel trok het team ten aanval hetgeen echter geen resultaat opleverde. Owios verdedigde bekwaam en probeerde met enkele uitvallen resultaat te boeken hetgeen vooralsnog niet lukte. Freek Becker kreeg nog een uitstekende kans om Deto alsnog aan een voorsprong te helpen maar na een pass van Ben Nijhuis schoot hij hard tegen doelman Vlieger op. Acht minuten voor het einde nam Owios een voorsprong toen Jan Buisman in duidelijk buitenspelpositie raak schoot, 2-1. Het dreigde hierna even chaotisch te worden doordat scheidsrechter Jongman de protesten van Deto niet wilde aanhoren, maar men wist zich echter op tijd te beheersen. Wel was Deto hierna de kluts kwijt en het was Nienhuis die vier minuten voor het einde uit een pass van Buisman de stand op 3-1 bracht.

Daar Schipper liep overigens ver voor het laatste incident een waarschuwing op wegens het onderuit halen van een tegenstander.

Deto haalt fors uit: 6-0

„Meneer Griek, de bal gooiden ze terug. Nou m'n rechtsbuiten nog”.

Eerste klasse B: WHC-Harkemase Boys 1-2, Go Ahead K-Bennekom 0-0, Deto-VVOG 6-0, Nunspeet-Huizen 1-3, ACV-ON 6-1, Spakenburg-Dosk 1-3, Dovo-Owios 2-2

ACV	8	7	0	1	14	26-8
DETO	8	5	1	2	11	17-9
DOVO	8	3	5	0	11	12-8
Bennekom	8	4	3	1	11	10-6
Huizen	8	4	1	3	9	16-11
Harkemase Boys	8	3	2	3	8	11-11
Spakenburg	8	3	2	3	8	7-10
VVOG	8	2	3	3	7	9-16
Nunspeet	8	2	2	4	6	9-13
Go Ahead K	8	2	2	4	6	8-12
Owios	8	2	2	4	6	9-14
ON	8	2	2	4	6	7-13
DOSK	8	1	3	4	5	11-15
WHC	8	1	2	5	4	7-13

Deto blijft in de eerste klasse B van het zaterdagvoetbal op de ingelagen weg voortgaan. Tegenstander VVOG werd in Vriezenveen met niet minder dan 6-0 verslagen. De ploeg van Arend Steunenbergh...

1975/76

EERSTE JAAR 1E KLASSE KNVB

Dit was het tweede jaar onder de jeugdige trainer Klaas Westerhuis.

1e WEDSTRIJD : 30 augustus 1975 DETO-OWIOS 0-1
" BECKER GEBLESSEERD
ongelukkig debuut DETO"

2e wedstrijd : 1e overwinning DETO in eerste Klasse
DETO - Hollandscheveld 2-0
doelpunten Ben Nijhuis en eigen doelpunt.

Het zou te veel van het goede zijn om alle wedstrijden te beschrijven, maar de resultaten waren voor het eerste jaar niet onverdienstelijk.

Op 22 mei 1976 werd Hans Aman gehuldigd voor zijn 250 ste wedstrijd bij DETO voor het begin van de wedstrijd tegen CSVD uit Delft.

Eindstand:

26 wedstrijden 25 punten en een 10e plaats. VOORTREFFELIJK!!

Het 2e jaar in de EERSTE KLASSE (1976/77)

Arend Steunenberg volgde de succesvolle Westerhuis op.

Hij neemt Lalopua mee als versterking in de spits, dit hield in dat Becker (de Koningsschutter) een taak kreeg op het middenveld.

DETO blijft de opgaande lijn handhaven en haalt in 6 duels maar liefst 10 punten. Ook het bezoekersaantal groeit met de week. Tegen de topper IJsselmeervogels worden noodtribunes bijgebouwd en kwamen maar liefst 3300 toeschouwers.

Na 10 wedstrijden wordt good old Bennie Webbink weer eens van stal gehaald om in de verdegiging rust te brengen.

Uiteindelijk eindigde DETO in de middenmoot.

Het seizoen 1977/78 begon DETO als een slow-starter; in de 3e wedstrijd pakte DETO z'n eerste puntje. Maar gaande weg gaat het beter, zie de 6-0 overwinning op VVOG. Deto sluipt naar de 2e positie in de 1e Klasse B.

Een nieuw gezicht bij DETO was Henk Schepers.

Later in het seizoen zakken de kousen weer wat af: DETO verliest van streekgenoot Oranje Nassau met maar liefst 5-0.

Steun kreeg een elftalleider naast zich op de bank; het was een onderwijzer en deze zei: "ik ben gewend aan rust, meneer Steunenberg."

Het resultaat was dat hij na 2 maanden al weer vertokken was.

Hij kon niet overleven in de dugout.

Een muurtje optrekken

DETO TERUG IN RACE

(Van onze medewerker)

Ridderkerk - Geheel onverwacht is DETO weer terug in de race. Ging de ploeg van trainer Arend Steunenberg vorige week tegen Harkemase Boys nog kansloos ten onder, tegen RVVH vocht de ploeg verbeten voor zijn laatste kans en slaagde. Steunenberg: „We moesten knokken voor onze kleine mogelijkheid op de titel en dat hebben de jongens zich goed gerealiseerd”. Met erg veel elan en lef werden de gastheren vooral in de eerste omloop met een grote achterstand gespeeld.

... was het ...

26/5 '79

Deto plaatst zich voor KNVB-beker

(Door René Beune)

VRIEZENVEEN - „Laat nu Heracles maar komen”, zei Deto-trainer Arend Steunenberg na afloop van de met 3-2 gewonnen ontmoeting tegen Quick Boys uit Katwijk. „Dat is gewoon mijn hartewens.

In de voorbereiding van de competitie spelen we ook vaak tegen Heracles, maar nu staat er echt iets op het spel”. Door de zege op

Quick Boys weet Deto zich samen met Rheden geplaatst voor de KNVB-bekerstrijd. Hierdoor ligt een duel tegen Heracles binnen de mogelijkheden, al is de kans daarop natuurlijk klein. In deze na-competitie, die bestond uit totaal zes wedstrijden, leek het wel of de ploeg uit Vriezenveen zich wilde revancheren voor het wisselvallige seizoen.

De eindstand (1977/78)

ACV	26-37	
Spakenb	26-31	
DOVO	26-29	
Hark. Boys	26-26	
Go Aheadk	26-26	
DOSK	26-25	
Nunspeet	26-25	
WHC	26-25	
Huizen	26-25	
Deto	26-24	FOEI! DAT WAS OP HET NIFFERTJE !
Bennekom	26-24	
ON	26-23	(deg)
VVOG	26-23	(deg)

1978/79

Na het vertrek van Hans Aman en Hans Kobes kwamen de volgende nieuwe spelers in beeld: Rene Oude Alink

Eddy Titulaer
Nolly Lalopua
Harry v. d. Belt

De eerste oefenwedstrijd: DETO legt onbarmhartig zwakte bloot van Heracles (met o. a. de huidige DETO-speler Bert Prijs) eindstand: 3-2 voor DETO.

In de derby tegen nieuwkomer Vroomhoopse Boys wint DETO voor 1500 toeschouwers met 5-1 (Hannes Lalopua scoort 4 maal).

Na 10 wedstrijden (14 punten en koploper) wordt DETO over de knie gelegd door RVVH; verlies 1-6.

Deze nederlaag is dik verdiend. Punt uit! Het is jammer, maar ik lig er niet wakker van (Arend Steun).

Deto vecht zich dit seizoen naar een verdienstelijke 2e plaats achter het het schier ongenaakbare ACV.

Eindranglijst:

ACV	26-36	
DETO	26-33	ZI IN WE NU ECHT EEN TOPCLUB?
BARENDR.	26-32	Geen Kampioen maar wij winnen de Trouw-
VOLENDAM	26-30	wisselbeker.
HARK. BOYS	26-30	

VROOMSH. BOYS 26-19

GO AHEAD K. 26-07

Hannes Lalopua ruilt DETO weer in voor Heracles in 1979/80.

Hans Groot en Ruud Schepers nemen zijn plaats in. Hans Aman is "uitgebouwd" en moet zich meten met Rene Oude Alink.

Na 9 wedstrijden slechts 6 punten en 9 doelpunten voor en 9 tegen, waar moet dat heen?

Tot overmaat van ramp wipt Juliana '82 DETO uit de beker.

DETO werkt zich omhoog; na 13 wedstrijden 13 punten.

En dan ineens: DETO KANS OP PERIODETITEL na 18 wedstrijden.

DETO, RCL en OWIOS periode Kampioen.

In de nacompetitie zet DETO deze ploegen opzij en wordt algeheel periode Kampioen van de 1e klasse A en mag zich meten met Rheden, Quick Boys, RKC en DHC.

Na een spannende nacompetitie plaatst DETO zich voor de KNVB-beker.

2/11-81
→

Hans Polko zet Deto tijdig op goede spoor

EERSTE KLASSE B

RCL-Oranje Nassau 1-4, Zwart Wit-Vo-
lendam 0-0, ACV-Deto 0-0, Owios-
-Blauw Wit 1-0, DOSK-IJ'vogels 0-3,
Nieuw Lekkerland-Quick Boys 2-3,
GVVV-VVOG 5-0.

Deto	9	5	3	1	13	19-7
RCL	9	5	3	1	13	17-11
Or. Nassau	9	5	3	1	13	13-8
IJ'vogels	9	5	2	2	12	16-5
Zw. Wit '28	9	4	4	1	12	18-11
ACV	9	5	1	3	11	23-13
GVVV	9	5	1	3	11	21-13
Owios	9	3	4	2	10	10-11
Quick B.	9	3	2	4	8	14-16
DOSK	9	2	2	5	6	11-17

6/9-80 DETO houdt lang stand tegen DS '79

(Door Fred Robers)

Vriezenveen - Met ruime cijfers (2-5) triomferen en daags daarna straftraining krijgen. Dat was de „beloning” die oefenmeester Jan van Daal van DS'79 zijn pupillen offereerde na de plichtmatige opvoering tegen DETO. Geen sympathieke beslissing van Van Daal, maar wie van dit bekerduel getuige is geweest zal zich moeiteloos met die ingreep kunnen verenigen.

„We hebben dan wel gewonnen”, zo lichte hij toe, „maar dat is slechts een schrale troost. Er was geen enkele vorm van organisatie bij ons te bespeuren, gelukkig heeft doelman Gerrit Vooyo door zijn rustige optreden verder onheil voorkomen. Het gekanker in het veld was niet van de lucht, en het trieste is dat juist de oudere mensen de grootste boosdoeners zijn. Epi Drost, nota bene aanvoerder, heeft niets anders gedaan dan die jonge knapen afblaffen. Nee, de instelling van de ploeg was ondermaats hoewel van onderschatting geen sprake was. We wisten dat DETO in de oefencampagne gelijk had gespeeld tegen Heracles, voor mij een bewijs dat het wat kan”.

Zijn confrater bij DETO, Arend Steunenberg, had eveneens weinig lovende woorden over voor de door de gasten geëtaleerde spelwijze die er op gericht was met een zo gering mogelijke krachtsinspanning door te stoten naar de tweede bekeronde. „Als je je op een dergelijke manier aan het pu-

ongelukkige strafschop tegen kregen”.

Voldoende

Steunenberg doelde op de overtreding van Henk Schepers jegens Achim Braham, de enige die in de eerste 45 minuten een ruime voldoende oogstte bij de bezoekers. De linkerverdediger van DETO tikte Braham van achteren even tegen de kuiten, voor arbiter Broekman aanleiding de bal op de stip te leggen. Een zware straf, vooral gezien het karakter van de ontmoeting. Epi Drost had daar geen boodschap aan. De voormalige libero van FC Twente vuurde onberispelijk raak. Het was overigens pas de gelijkmaker (1-1), want DETO had na tien minuten de leiding genomen. Nadat René Klunder Gerrit Vooyo al eens op de proef had gesteld met een ferme schuiver kopte Anne Kuper kort daarop het leer uit een door de uitblinkende Barry Schipper

genomen hoekschop subliem in de touwen: 1-0.

DETO legde alle schroom van zich af en ontpopte zich als een meer dan gelijkwaardige opponent. De aanvallende acties van de gastheren mochten wat minder talrijk zijn dan die van DS'79, er school veel meer gevaar in. Ruud Schepers zag zijn kopbal gestopt door Vooyo, vleugelverdediger Joop Oostdam van DS eveneens. Zijn desperate poging koppend voor opluchting te zorgen faalde bijna doch de attente sluitpost van de Dordtse equipe pareerde het harde projectiel nog voor de lijn.

Ook na de onfortuinlijke gelijkmaker hield DETO aanvankelijk gelijke tred en had zelfs andermaal op voorsprong kunnen komen als Barry Schipper in riante positie niet net had overgeschooten en Chris Weustink, toch in de basis ondanks een bekkenblessure, niet op de uitgestoken voet van Vooyo was gestrand. Even voor het verstrijken van het eerste bedrijf volgde de ontgoocheling. De lange Huub Smeets won een kopduel van Wicher Ekkel, het speeltuig belandde vervolgens voor de voeten van de vrijstaande Anne Evers die moeiteloos scoorde: 1-2.

Direct na het wisselen van speelheft

Keeper Rene Oude Alink werd nu als pinch-hitter in de spits
ingezet (welke Keeper overkwam dit ook?).
Eindstand DETO en Rheden 4-6
 RKC 4-4

Welke voetballiefhebber kent nu DETO nu nog niet.

Laatste opstelling:	H. AMAN	
E. TITULAER	H. GROOT W. EKKEL	H. SCHEPERS
G. SCHIPPER	J. WEBBINK	R. SCHEPERS
B. WILTVANK	A. KUPER	F. BECKER

wissel: MULDER
verder speelden dit seizoen; B. Schipper, B. Nijhuis, A. Wessels,
Parinusa, R. Haverkort, J. Boswinkel en N. Lalopua.

*1980 - 1988 van PERIODETITEL tot 40 JARIG JUBILEUM *

We beginnen professioneel: trainingkamp te Bremen voor de
competitie 1980/81.

Nieuwkomers: Chris Weusting en Rene Klunder.

Na de eerste competitie wedstrijd (nederlaag 0-1 DOSK) treden de
Roodhemden voor het eerst aan tegen een profclub in de
KNVB-beker. DS'79 is op 6-9-'80 de oponent.

Na een half uur schiet Epi Drost dwars door het nylon van het
doel en de DETO-dromen voor verdere beker-carriere aan flarden.
De eindstand werd 2-5 voor 2000 toeschouwers.

"Goed gewerkt jongens we gaan gewoon verder."

De wedstrijd uit tegen WHC werd na 27 min. onderbroken i. v. m.
zware regen en onweer. Scheidsrechter v. d. Velde was lichamenlijk
niet meer in staat te fluiten. Van de Veen, de grensrechter, zou
z'n taak overnemen maar helaas er kwam geen verbetering in het
weer. Deto eindigt weer in de grijze middenmoot.

Een OPZIEBAREND BEGIN in 1981/82; een 0-3 overwinning op RCL.
Het fenomeen Polko doet z'n intrede bij DETO. Ook Jan Wetering
komt de gelederen versterken.

DETO klimt op naar de top van de 1e klasse B en pakt op de 13e
speeldag de periode-titel (13 uit 9 en 19 doelp. voor en 7
tegen). Resultaat: volgend jaar weer BEKERVOTBAL.

Jan Wetering voelt zich steeds beter thuis bij DETO en wordt
gekozen in de Olympische ploeg.

Weer eindigt DETO op de 2e plaats, dit keer achter IJsselmeer-
vogels. Een waardig afscheid voor de scheidende Steunenbergs
wordt gehouden met een wedstrijd tegen Heracles. Wel wordt met
6-4 verloren (doelpunten Klunder, Polko, Hemmer en Wetering).
Krüzen van Heracles deed DETO de das om.

9/10-'82

DS'79 loopt zich stuk op volwassen speelstijl Deto

Profclub nauwelijks sterker dan amateur DETO: 2-3 De Graafschap zinkt diep weg met resultaatvoetbal

door Dick Bosscher

VRIEZENVEEN - De Graafschap is diep gezonden. Zelfs tegen de zaterdagamateur DETO kozen de Doetinchemmers voor een uiterst behoudende tactiek. Het bleek ternauwernood genoeg om verder te bekeren (2-3).

De overwinning van De Graafschap schakelde de laatste tegenwoordiger van de zaterdagamateurs uit. Sinds de stunt van de IJsselmeervogels, nu al weer enkele jaren geleden, is geen zaterdagamateur er meer in geslaagd een succesje in de nationale bekerstrijd te behalen.

Kwalitatief is er vanzelfsprekend een verschil tussen de amateurs en de betaalde voetballers, zodat het niet opmerkelijk is dat clubs als DETO en DOVO al snel uit de boot vallen. Maar in de wedstrijden die de verschillende afgevaardigden spelen, valt juist op dat het kwalitatieve niveauverschil veel te weinig tot uitdrukking komt.

„De Graafschap is een iets grotere broer van ons”, merkte DETO-trainer Philipp zaterdag niet geheel ten onrechte op. „Het moet beter zijn, moet

ballers zich schuldig plegen te maken. Eerder dit seizoen merkte DOVO dat, toen het hautaine Helmond Sport vrij gelukkig met 2-3 won en na afloop slechts de schouders ophaalde over het minieme verschil. Zaterdag was het met de eerste divisionist De Graafschap niet anders gesteld. Omdat de Doetinchemmers al na een half uur via Hendriks en Kornells op een 0-2 voorsprong stonden, veronderstelden zij dat verdere inspanning totaal overbodig was.

Het valt te begrijpen dat De Graafschap geen belang had bij een zeer ruime overwinning op DETO, indien dit al te grote krachtsinspanningen zou eisen. Maar de wijze waarop de Doetinchemmers gas terugnamen, was wel zeer bedenkelijk. De club bleek niet in staat een lager tempo te koppelen aan rust en zelfvertrouwen. En vooral toen DETO op slag van rust via Jan Wetering dichterbij kwam, sloeg zelfs de paniek toe bij De Graafschap. Intelligentie kwam al helemaal niet meer in het woordenboek van de ex-eredivisieclub voor. Onnodig balverlies werd gevolgd door wild getrap, dat door scheidsrechter Roelofsen te lankmoedig werd behandeld.

Na afloop gingen in DETO-kringen de opmerkingen rond dat de arbiters over het algemeen de profclubs bevoordelen. Het gevecht niet bepaald van een profclub tegen een amateur.

stond te veel Doetinchemse overtredingen toe. De Graafschap verbond dit harde spel aan een uiterst defensieve tactiek, waarbij doorgaans tien man in het eigen strafschopgebied te vinden waren. Aan tijdig storen of zelfs maar counters kwam De Graafschap nauwelijks toe. Een simpele uitval stelde Bijl in staat 1-3 aan te tekenen, maar het laatste kwartier moet een kwelling voor De Graafschap zijn geweest. Jan Wetering zag zijn fraaie afstandsschot langs doelman De Clerck in het doel eindigen en hij zette hiermee een onvervalst slotoffensief voor de eerste klasser uit Vriezenveen in. DETO kwam echter tijd te kort om er nog een verlenging uit te slepen.

De Graafschap-trainer Huib Ruijgrok, die aan het eind van dit seizoen een nieuwe club zoekt, maakte er na afloop geen geheim van dat de huidige spelwijze van zijn team hem allerm minst bevalt. „We spelen nu resultaatvoetbal en ik ben het er helemaal mee eens dat het niet om aan te zien is,” zei hij. „Maar we hebben in de competitie ook geprobeerd ons eigen spel te spelen, tijdig te storen en aan te vallen. Het gevolg was dat we alleen maar verloren. Ik heb nu al drie kruizen in Doetinche staan en het publiek liet het recht afweten. Met deze tr halen we wel punten en we van Volendam en reist er wel een

1982/83

Joop Philippo ziet muziek in DETO en neemt het roer in handen.
Versterking komt er in de vorm van Frans Zelle als opvolger van
Hans Polko

Een flitsend begin van 4 overwinnigen op rij:

4-1 tegen Genemuïden

1-3 ,, Huizen

3-1 ,, Volendam

3-6 ,, DTS

9-10-1982 een "tussendoortje" een bekerduel tegen op de 3e
plaats staande eerste divisionist DS '79 met spelers als:
Gerry Muhren en Niels Overweg.

Daar stelde DETO tegenover:

H. Aman

A. Kuper

H. Groot
W. Ekkel

H. Schepers

R. Klunder

G. Schipper
F. Becker

R. Schepers

J. Wetering

F. Zelle

wissel: R. Hemmer.

Resultaat: DS'79 LOOPT ZICH STUK OP VOLWASSEN SPEELSTIJL DETO!
DETO wint met 1-0 door een doelpunt van Jan Wetering.

Een bestuurslid van DS zei: " De jongens uit Vriezenveen vallen
nou niet bepaald onder de categorie boerenkool voetballers. "

DETO ging tot het uiterste dat werd het best aangetoond door
voorstopper Wicher Ekkel, die ondanks een forse blessure aan het
gezicht in het heetst van de strijd niet wilde wijken en zich
pas luttele minuten voor het eindsignaal liet vervangen.

Freek Becker, oneens met werkwijze Philippo, stapt na 13 jaar
uit het eerste.

Op 6-11-83 loopt DETO tegen het eerste competitieverlies aan en
een week later werden ze uitgeschakeld in de beker tegen de
Graafschap.

KARAKTER DETO NET NIET VOLDOENDE: 2-3 (2 doelp. Jan Wetering)
Een eervolle nederlaag, voor let wel 4500 toeschouwers.

DETO heeft een inzinking en is hard toe aan de winterstop.

Na 3 nederlagen op rij en 2 gelijke spelen eindelijk weer winst:
2-1 tegen OWIOS.

Maart 1983 Ruud Schepers geeft de pijp aan Maarten na menings-
verschil met Philippo.

De sfeer is wat minder en Deto zakt terug naar de middenmoot
en eindigt met 25 punten uit 26 wedstrijden.

EEN COMPLEET NIEUW ELFTAL 1983/84

Deto start met een trainingskamp in Duitsland.

Freek Becker keert terug in hoofdmacht.

Tino Stoop, Hans Letteboer, Eric Mulder, Harry Ekkel, Anton Kamp,
Dick Rosink en (weer) Hans Polko zijn de nieuwkomers.

Hans Aman en Geert Schipper worden aan de kant gezet door
Philipo. De mening van de oudgedienden: "het gaat niet om de
wissels, maar de manier waarop. "

En Rene Klunder wil niet blijven voor het "fietsgeld" van f 0,25
per kilometer. Ook Frans Zelle beslist op zijn manier en
bedankt.

28/5 - '84

(Door Jan Kees van der Paauw)

VRIEZENVEEN - Ze waren er nog één keer. Hans Aman (35), Wicher Ekkel (35) en Geert Schipper (41). Drie karakterjongens, jaar in jaar uit steunpilaren van Deto, behorend tot het ras der volhouders. Want als het aan hen had gelegen, zou die afscheidswedstrijd tegen Heracles (2-3) nog niet aan de orde zijn geweest.

Het liep echter allemaal anders. Reden waarom het drietal, ondanks de bloemen van het bestuur en de sculpturen die aanvoerder Hans Groot na afloop de oudgedienden uitreikte, aan het afscheid een bijsmaak overhield. Hans Aman bijvoorbeeld zou dit seizoen voor de twintigste maal onder de lat hebben gestaan. Maar ineens was daar, op initiatief van het bestuur, Erik Mulder, een jonge keeper, overgekomen van Oranje Nassau. Philippo, wiens contractverlenging bij een aantal spelers op bezwaren was gestuit, koos begrijpelijkerwijs voor Mulder. „En daarmee liep het allemaal heel anders dan ik me had voorgesteld. Als ik dat van te voren had zien aankomen, was ik eerder gestopt”.

En dan Wicher Ekkel. Net als Hans Aman voortgekomen uit de jeugd. Sinds '66 in het eerste; een man met de reputatie van een „poetsier”. Al bewees hij gistermiddag voor 800 toeschouwers door met een subtiele voetbeweging Bert Prijs aan de zijlijn te verschalken, méér te kunnen. Offerde zich min of meer vorig seizoen op, door met een geïrriteerde achillespees door te blijven voetballen. De nood was hoog, de alternatieven dun gezaaid. „Albert Struik, onze verzorger, heeft wel gezegd, kijk uit wat je doet, wees voorzichtig. Het was niet het spelen zelf, maar de pijn erna die het probleem vormde”. De naam Ekkel verdween niet uit de opstelling van Deto, door de komst van Harry Ekkel, overigens geen familie van Wicher. Maar voor Wicher was het afgelopen. In tegenstelling tot Aman en Schipper keert hij volgend seizoen bij Deto terug in een technische functie. Hij werd tot trainer van de C-1 en C-2 jeugd

Routiniers Deto stoppen met pijn

benoemd en gaat komend jaar de trainerscursus volgen.

Geert Schipper had die taak ook geambieerd, maar wachtte vergeefs op een telefoontje van het bestuur. „Ze wisten dat ik interesse had om in eigen dorp de jeugd te trainen. Ik wilde graag met oudere jeugd werken. Uiteindelijk werd het Den Ham waar Jan Lanjouw, die nu bij Stevo zit en waar ik jaren samen mee in het eerste van Deto speelde, als trainer van de A-selectie is benoemd. Ik vind het jammer voor Gert Gilissen die geprobeerd heeft me hier te houden. Maar de fout zit bij het bestuur”.

Schipper kwam pas op z'n 26ste bij Deto. „Na trammelant bij DOS, de overbuurman van Deto”. In die 14 jaar maakte hij geen enkele degradatie mee. De naar de vierde klas afgezakte formatie vond in die tijd weer de weg terug. Onder achtereenvolgens Zeggelink, Westerhuis en uiteindelijk Steunen-

berg, die zes jaar zou blijven, ontwikkelde Deto zich tot een gedegen eersteklasser. Dat een kampioenschap van die afdeling voor hem niet weggelegd was, steekt de middenvelder wel. „We zijn in het seizoen '78-'79 heel dicht bij geweest. In de laatste wedstrijd, bij Zwart Wit '28 verspeelden we de titelkans.

In tegenstelling tot Ekkel en Aman vraagt Schipper overschrijving aan. „Bij Den Ham waren er het afgelopen seizoen erg veel blessure's. Ik wil me voor Lanjouw beschikbaar houden. Meer moet je er niet achter zoeken”. Het tekent de motivatie van Schipper. Aman, die zich nog als de dag van gisteren zijn eerste optreden in de hoofdmacht van Deto herinnert, („februari '65, bij DES, we wonnen met 2-1) noemt Schipper „een uitzondering”. „Ik zie het de jonge spelers niet zo lag lang houden. De mentaliteit is veranderd”.

De scheidende Deto-routiniers Aman, Schipper en Ekkel (v.l.n.r.) op de schouders van Kamp, Becker, Groot, H. Ekkel, Rosink en Stoop.

Gelukkig breekt er een nieuw DETO-talent door en wel Tonny Van Veen.

Na de wedstrijd op 15-10-1983 tegen OWIOS (0-0) nestelt DETO zich naast de Koplopers, maar de sfeer was ver te zoeken. Trainer Philipo was niet langer meer te handhaven en werd aan de kant gezet. Jeugdtrainer Van Lenthe nam de training over maar de VVON stak er een stokje voor. Uiteindelijk werd de algeheel leider van de lagere elftallen de heer Stokman bereid gevonden het elftal tijdelijk te trainen en te coachen. Sneller dan verwacht werd Gert Gilissen de nieuwe trainer van DETO op 8-11-1983.

De keuze was na inspraak met de selectie.

INTERNATIONAAL VOETBAL:

Op 26-11-1983 speelt DETO tegen het Roemeense voetbalelftal. DETO promoveert een aanvullend en op hun posities sterk wisselend team. Voor ongeveer 1000 toeschouwers geeft DETO Knap partij en houdt de stand in evenwicht: 1-1 (doelp. Jan Wetering).

Opstelling:

	MULDER	
W. EKKEL	GROOT KAMP	ROSINK
H. EKKEL	BECKER	SCHEPERS
WETERING	STOOP	LETTEBOER

WISSELS: KUPER, JANSEN en SCHIPPER

Deto draait mee in de top en behaalt in april 1984 de 2e periode titel binnen.

Het Kampioenschap is niet voor ons weggelegd, want we eindigen op een 3e plaats achter DOVO(2e) en achter Kampioen IJsselmeervogels.

1984/1985

DETO heeft afscheid genomen van 3 routiniers:

HANS AMAN, GEERT SCHIPPER EN WICHER EKKEL

Drie nieuwe spelers Jedd Kerr, Harry Heine en Bert Prijs en de verloren zoon Rene Klunder moeten dit verlies goedmaken.

De selectie presenteert zich:

ERIK MULDER	TINO STOOP
ERIK SMOES	HANS LETTEBOER
ANTON KAMP	HANS POLKO
HANS GROOT	BERRY SCHIPPER
DICK ROSINK	JAN WETERING
HARRY EKKEL	JED KERR
HENK SCHEPERS	HARRY HEINE
BERT PRIJS	BENNIE WILTVANK
RENE KLUNDER	

Deto is heer en meester in het begin van de competitie.

Overwinning na overwinning wordt gevierd een kleine greep:

OWIOS - DETO 1-5

DETO - Spakenburg 3-0

DETO - Go Aheadk. 6-0 en pakt de 1e periode titel

7 wedstrijden en 14 punten en 27 doelpunten (bijna 4 treffers per duel)

Deto kan titelaspiraties weer in ijskast zetten

(door René Beune)

VRIEZENVEEN – Voornamelijk door toedoen van ACV-spits Ronnie Krohne, dit seizoen al goed voor 17 treffers, moet Deto de kampioensaspiraties voorlopig even uit het hoofd zetten. De topscorer in het zaterdagvoetbal voltrok met twee doelpunten hoogstpersoonlijk het vonnis over de thuisclub, dat door de 2-1 nederlaag de kloof met de koploper zag groeien tot maar liefst tien punten. Het is echter te vroeg om te stellen dat de beslissing in de eerste klasse C nu al gevallen is, omdat Deto nog drie wedstrijden in moet halen.

eerste klasse

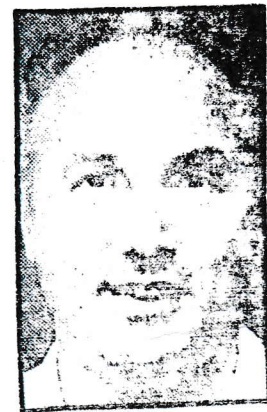
ZATERDAG: Eerste klasse C:

Angelslo-E. Vooruit	1-1
Or. Nassau-IJVV	0-2
Bennekom-ESA	4-0
Genemuiden-Elim	1-1
AVW'66-Flevo Boys	0-3
Blaauw W'34-DOSK	0-0
DETO-ACV	1-2

ACV	14	11	1	2	23	42-9
Flevo Boys	13	6	4	3	16	22-12
Deto	11	5	3	3	13	20-15
DOSK	12	5	3	4	13	18-19
Or. Nassau	13	5	3	5	13	21-18
Elim	14	4	5	5	13	18-24
Blaauw W'34	14	2	9	3	13	16-25
IJVV	11	4	4	3	12	18-17
Bennekom	13	4	4	5	12	21-15
AVW'66	13	4	3	6	11	16-22
E. Vooruit	13	4	3	6	11	24-31
Genemuiden	12	2	6	4	10	15-26
ESA	12	3	3	6	9	20-30
Angelslo	13	2	5	6	9	15-23

Via overtuigende zege in bekerfinale op Dosk

Deto valt toch nog in prijzen

■ **Arend Steunenberg**, trainer van Deto, veroverde dit weekeinde met zijn ploeg de districtsbeker door in de finale met 3-1 van Dosk te winnen.

(door Paul Berkhout)

WAPENVELD — Arend Steunenberg vond de beker te klein. „Daar kun je geen feest mee vieren”, stelde de Deto-trainer, toen de bokaal door middel van een 3-1 overwinning op Dosk was ontvoerd naar de kleedkamer van de Vriezenveense ploeg. Terwijl Deto juist aan een feestje dringend behoefte had om een moeizaam seizoen te kunnen vergeten.

16/6 - '86

Trainer Arend Steunenberg weigerde ACV dan ook nu al uit te roepen tot de nieuwe kampioen. „Vergeet niet dat er nog dertien wedstrijden te spelen zijn. Daarin is nog van alles mogelijk. We moeten ons maar vasthouden aan de manier waarop Ronnie Krohne vlak voor tijd voor een leeg doel overschoot, want normaal gesproken is bijna elk schot van hem een doelpunt. Zoiets geeft toch aan dat er een bepaalde gemakzucht in die ploeg sluipt”.

In de KNVB beker wordt Venlo met 0-7 verslagen.
Op 17 november 1984 gaan we met bussen vol naar NAC Breda voor de volgende bekerronde. Het avondje Vriezenveen zou gevierd worden, maar de DETO-droom werd ruw verstoord door NAC 8-2.....Oei wat jammer!!!!

Maar de competitie gaat verder. Na een goede competitiestart zet duidelijk de stijgende lijn door zie ook de 6-1 overwinning op Flevo Boys. Het Kampioenschap lijkt voor het grijpen: 6 punten voor op de naaste concurrent ACV.

Daarna duikelt DETO naar beneden en gaat door een diep dal.
Maart/april 1985

DETO- Genemuiden	0-1
DETO-DOSK	0-3
DETO-IJVV	1-2
DETO-VVOG	0-2

DETO draait zo slecht, dat er spelers zijn die zeggen dat ze stoppen.

Toch komt DETO nog weer in de race om het Kampioenschap, maar na een nederlaag tegen Spakenburg (1-2) verlaat DETO De Eemdijk met pijnlijke schenen en een vieze smaak in de mond en wit van schaamte.

Na een 3-2 overwinning op ACV beëindigt DETO de competitie op de derde plaats.

Traditiegetrouw begint DETO het seizoen (1985/86) met een wedstrijd tegen Heracles. Het wordt een nipt verlies van 1-2. De selectie van de terug van weggeweeste Steunenbergh bestaat uit: Mulder, Aman, Rosink, Kamp, Groot, Schepers, Letteboer, Wetering, Kuper, Reekers, Kerr, Becker, Meintema, Schipper, Ekkel, en Stoop.

De competitie verloopt niet zo best. Met uitzondering van een 0-2 overwinning op ACV valt er niet veel te juichen.

In het bekerkarwei tegen Haarlem bleek dat Haarlem een paar maten te groot was voor het dorpsploegje: 2-8 nederlaag.

Na de wedstrijd gaan enkele Haarlemfans op de vuist, enkele auto's worden beschadigd en de fietspompjes vlogen door de lucht. En politieagent werd lichtgewond en 2 Haarlemmers werden gearresteerd.

Deto hervindt het ritme en na overwinningen op Angelslo 4-1 en Enter Vooruit 1-4 pakt DETO de 2e plaats met 11 punten uit 9 wedstrijden achter ACV.

Op 21 december 1985 komt Koploper ACV op bezoek en na een 1-2 nederlaag kan Deto de titel-aspiraties weer in de ijskast zetten.

Het seizoen is verloren en DETO blijft in de subtop van de eerste klasse C achter het ongenaakbare ACV. Zelfs een periode-titel is de Vriezenveners niet gegund.

Is dan alles verloren?

Neen op één front blijft DETO volhouden: de districtsbekeR.

Na veel moeite wordt Drempt Vooruit in de verlenging met 2-1 verslagen in de halve eindstrijd.

In Wapenveld moest DETO op 14 juni 1986 aantreden tegen DOSK.

De manier waarop DETO ten strijde trok gaf de Vriezenveense burgers en buitenlui weer moed.

Drie jonge DETO-spelers speelden in deze wedstrijd een hoofdrol.

Gerrit Reekers schoot na 4 minuten DETO naar een voorsprong.

Seizoen Vriezenveners kapot DETO blundert in uniek foutenfestival

(door Jan Kees van der Paauw)

VRIEZENVEEN – Als een verlate Sinterklaas-surprise gaf DETO zaterdag Angelslo de punten in geschenkverpakking mee naar huis. De Vriezenveners strooiden blunders als pepernoten in het rond en na een gemiste strafschop (doelman Mulder) en twee eigen goals (Schepers en invaller Reekers) konden de Drentse krachtvoetballers onder de douche de verzuurde benen door de waterstralen laten masseren. Trainer Arend Steunenbergh wist na de unieke 2-5 nederlaag, het einde van een ongeslagen thuisrecord, nauwelijks waar hij het zoeken moest. „Dit gebeurt zelfs op een training niet”, verzuchtte de Almeloër, die met het gezicht van de boer met kiespijn reageerde op de opmerking dat alleen het rijmpje ontbrak.

*Wel de eer,
niet de brutaliteit*

Laf Haarlem met schrik vrij Blessure Wetering wordt Deto fataal

13/10-'86

(door Jan Kees van der Paauw)

VRIEZENVEEN – De typering van Erik Mulder na de zure 2-1 nederlaag in blessuretijd tegen het laffe Haarlem gaf de stemming in de Deto-kleedkamer aardig weer. „Een credivisieploeg die zich helemaal aanpast aan een amateurclub. Dat is nou betaald voetbal anno 1886”. Even verderop stapte met een brede grijns (en oogkleppen) Haarlem-bestuurder Henk Hut, beter bekend als penningmeester van het sectiebestuur betaald voetbal, een ruoeriger kleedlokaal binnen. Na het legertje enthousiaste supporters dat matchwinnaar Sitek als een held van het Vriezenvenense veld had gedragen, wilde de sectiebestuurder met zijn felicitaties kennelijk niet achterblijven. De vertegenwoordiger van de shirt-sponsor volgde hem als een trouwe hond.

Betaald voetbal, weet nu heel Deto, is een centenkwestie. Wie het slimste is in het voetbal-monopoly, passeert als eerste af en krijgt de helft van de recette plus een kaartje in Huybregts hoge hoed voor de volgende ronde. Deto zou daarin als morele winnaar niet hebben mistaan. Dankzij een van de venijnige

kopstoten van verdediger Bert Prijs, die vier minuten voor het einde een van de lat terugspringende kopbal van Ekkel met een snoekduik alsnog tegen de touwen had weten te werken, leek de zaterdag-amateur in elk geval verzekerd van een verlenging. „En dan hadden we die ploeg zeker gepakt”, speculeerde Mulder. „Ze zaten helemaal stuk”.

Deto: Mulder; Van Veen, Lalopua, Prijs, Schepers; Klunder, Wetering, Jansen; Reekers (75. Hemmer), Ekkel, Letteboer (64 Brandes).

Tonni van Veen was opkomende rechtsback, een langzamerhand onmisbare kracht. En last but not least de 18 jarige Keeper Henri Netters die groeide naar ongekeende hoogte . De Vriezenveense ploeg was op alle fronten een tikkeltje beter en het werd een 3-1 overwinning voor DETO. De klein uitgevallen beker leverde DETO toch mooi een plaats in de KNVB beker op.

Opstelling:	NETTERS		
T. VAN VEEN	GROOT PRIJS	SCHEPERS	
REEKERS	WETERING	EKKEL	G. VAN VEEN
LETTEBOER		KERR	

WISSELS: KUPER, SCHIPPER

1986/87

Kuper en Rosink vertrokken naar VABO

Met Hannes Lalopua weer in de gelederen en verder kwamen Rene Brandes en Michel Jansen over van Heracles.

De seizoenstart 1986/87 verliep voor DETO weer voorbeeldig.

Overwinningen op Elim (1-6), DOSK (1-0) en Genemuiden (1-3) zijn de eerste wapenfeiten. En pas op de 8e competitiedag moet DETO voor het eerst met 0 punten genoeg nemen.

In het KNVB bekerevenement moet DETO het weer opnemen tegen Haarlem. Een laf Haarlem kwam met de schrik vrij door in blessure-tijd de winnende goal (1-2) te scoren.

DETO was de morele winnaar, maar ja, wat koop je daarvoor???

De resultaten in de competitie zijn wisselend. Een 5-1 overwinning op Blauw Wit '34 wordt gevolgd door een 1-0 nederlaag op Enter Vooruit.

Harry Ekkel is in die periode de man van de goals.

Na een 2-5 nederlaag tegen Angelslo schrijven de Kranten:

"Seizoen voor Vriezenveners kapot.

DETO blundert in uniek foutenfestival."

Aan het eind van de competitie zorgde de pas 16 jarige debutant Pieter Medendorp voor de winnende treffer tegen HZVV (2-1).

In de laatste wedstrijd tegen VVOG kon DETO nog een troostprijs (periode titel) pakken, maar in de laatste 5 minuten maakte VVOG de gelijkmaker (1-1) en stelde daarmee de 3e plaats veilig. DETO bleef met lege handen achter. (snik, snik, snik....)

HET JUBILEUM JAAR.

=====

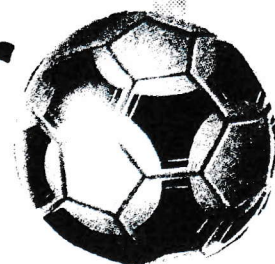
DETO nam afscheid van Henk Schepers (VABO) en Hans Groot. Jed Kerr, André Kunst, Gustaf Tanate, en Koen Jansen kwamen hiervoor terug. De basis was breed genoeg. Zou het nu dan eindelijk lukken: het fel begeerde Kampioenschap!?

Het zat DETO weer niet mee door vele blessures moesten we aan het van het seizoen toch weer afhaken. Daar kon de van stal gehaalde Hans Aman ook niets aan veranderen. Door blessures van Eric Mulder en Corné van het Laar werd de 39 jarige goalie uit het 6e elftal gehaald.

Lang leefde de illusie dat men nog kampioen kon worden in het jubileum jaar. Na twee nederlagen in drie dagen (5 en 7 mei 1988 tegen HZVV (1-2) en Valleivogels (0-4)) was de Kampioenskoorts weer voorbij.

Gelukkig zijn er ook nog lichtpunten in dit seizoen. Zo werden het 8e elftal en B1 Kampioen en promoveerde het 2e elftal.

Deto blijft in IC met lege handen achter

ENKELE ANECDOTES VAN DETO DOOR C. WESSELS

VERZORGING.

Ook hadden we een speler, met een zwakke rug.
Maar elke week werd zijn rug netjes met een dekentje ingepakt,
zodat hij toch kon spelen.
Over verzorging gesproken!!!!!!

VERSLAPEN

In de beginjaren van de eerste klas werden de uitwedstrijden van D.E.T.O. altijd vergezeld van een supportersbus.
Maar ja, je hebt altijd mensen die liever met eigen vervoer gaan.
Zo ook deze middag naar het westen van het land, ik meen naar R.V.V.H. in Ridderkerk. Daar aangekomen merkte het echtpaar dat ze veel te vroeg waren. De auto werd netjes geparkeerd en ze dachten nog even een uiltje te kunnen knappen.
Maar opgeschrokken door het vele gejuich werden ze wakker.
D.E.T.O. had gescoord! en wel 0-1.
Maar helaas het was een kwartier voor tijd.
Ze gingen snel de auto uit en konden nog net de laatste minuten zien en vervolgens weer een lange reis terug naar Vriezenveen.

VEDETTE.

Ook in de beginjaren had je bij D.E.T.O. al vedettes.
Iemand van het eerste wilde elke week een punt zetten achter zijn voetballoopbaan.
Maar de secretaris dacht daar anders over en zei steeds maar weer, dat kun je niet maken, we kunnen niet zonder jou.
Mag ik dan maandagavond even langs komen, dan kun je in het weekend de zaak even op een rijtje zetten. Dan zien we wel weer.
De betrokken speler antwoordde: "Ja, je mag wel even langs komen, maar stoppen doe ik toch!"
En als het maandag niet lukte, probeerde de secretaris het de volgende dag weer, totdat hij zaterdag 's middags gewoon weer mee trapte.
Dit ritueel heeft zich meerdere malen afgespeeld.

5. van kippenhok tot clubgebouw

Het was in het jaar 1946, dat enige jeugdige inwoners van het Oosteinde een vergadering bijeen riepen in cafe Brammer om tot oprichting te komen van een voetbalvereniging. Na lang discussieren ging men over tot de oprichting. Een bestuur werd gekozen en er werd geld ingezameld. De naam werd S.E.V., wat wil zeggen Sport en Vriendschap.

Het bestuur bestond uit: voorzitter W. v.d. Koot, secretaris J.H. Lowik, penningmeester G. Kobes, G. ter Halle en G. Post. In de Weitemanslanden werd een voetbalveld gehuurd voor een bedrag van F. 500,--, wat in die tijd veel geld was. Direct na de oorlog was er gebrek aan alles en het was dus niet verwonderlijk, dat als kleedruimte een oud kippenhok werd gebruikt. Er waren ongeveer 50 leden, 2 senioren elftallen en 1 junioren elftal.

Het was een moeilijke tijd voor een vereniging, want de contributie was laag en ook de Gemeente was niet scheutig met geld, omdat de voetbalsport destijds niet hoog stond aangeschreven. Op een vergadering van S.E.V. kwam de voorzitter met de mededeling, dat de contributie verdubbeld moest worden, of er moest iets groots georganiseerd worden. Besloten werd op 2e Pinksterdag een springconcours op het terrein aan de Weitemanslanden te organiseren. Iedereen moest meehelpen, zowel het bestuur als de leden om het terrein klaar te maken voor het concours. Het was in die tijd vanzelfsprekend dat men 's ochtends om 6 uur present was en de hele dag doorwerkte.

Het weer werkte mee en er kwamen duizenden mensen om het festijn mee te maken. De entree bedroeg voor volwassenen f. 1,- en voor kinderen f. 0,50. 's Avonds kwamen bestuur en leden in cafe Brammer bijeen om het geld te tellen. Een melkbus vol geld werd op de tafel omgekeerd en er werd druk geteld. De netto opbrengst was f. 3.800,--, S.E.V. was financieel een stuk sterker geworden. En ook sportief ging het voor de wind. S.E.V. promoveerde naar de 1e klasse T.V.B. Maar twee elftallen was geen al te best perspectief voor de toekomst.

In 1946 was in de Pollen ook een voetbalvereniging opgericht genaamd P.V.B. (Pollense Voetbalboys). Deze club had veel meer spelersmateriaal, maar was financieel veel zwakker. Het was dan ook niet zo heel verwonderlijk, dat de verenigingen elkaar vonden en uiteindelijk per 1 juli 1948 fuseerden.

Voor een groot deel was de fusie te danken aan de voorzitters J. Wildvank (P.V.B.) en W. v.d. Koot (S.E.V.), deze wisten de meerderheid van de leden van de verenigingen van hun goede bedoelingen te overtuigen.

Voor de naam D.E.T.O. (Door Eendracht tot Overwinning) werd gekozen. J. Wildvank werd gekozen tot voorzitter, welke functie hij nog jaren vervulde tot volle tevredenheid van leden en supporters.

De kleedgelegenheid was verre van ideaal en er werd besloten om met eigen krachten een kleedkamer te bouwen. Met veel acties en inzamelingen van geld onder de bewoners van de Pollen en het Oosteinde werd dit ook tot een goed einde gebracht.

Zo boden de inwoners van beide buurten D.E.T.O. een kleedgelegenheid aan.

Er waren destijds 6 senioren elftallen en 4 junioren elftallen. De junioren mochten toen met 12 jaar voetballen in competitieverband. Het 1e elftal werd ingedeeld in de 1e klasse T.V.B. Het eerste jaar van zijn bestaan sloot D.E.T.O. met succes af, behaalde het kampioenschap en promoveerde naar de 4e klasse K.N.V.B.

Ook hadden we toen al een klubblad, waar iedere maand alle informatie in stond. De D.E.T.O.-UIL, die ergens in de boom had gezeten om te zien, wat er bij D.E.T.O. verkeerd was gegaan. Iemand van de leden, die iets onsportiefs had uitgehaald werd in het D.E.T.O.-blad met naam en toenaam genoemd.

De junioren en senioren moesten op zaterdagmorgen eerst gras maaien met handmaaiers. En op de trainingsavonden werden ongeveer 60 jongens getraind door een persoon. Ieder jaar kwamen enige A-junioren in overleg met de elftallen-commissie in het eerste van D.E.T.O. Dit draaide fantastisch en na enige jaren werd dit een verjongde D.E.T.O.-ploeg met veel talent. Het waren mooie tijden vooral als D.E.T.O. zaterdag had gespeeld, dan stonden 's zondagsmorgens vele groepjes mensen uit het Oosteinde en de Pollen aan de weg bijeen om na te praten over de wedstrijd.

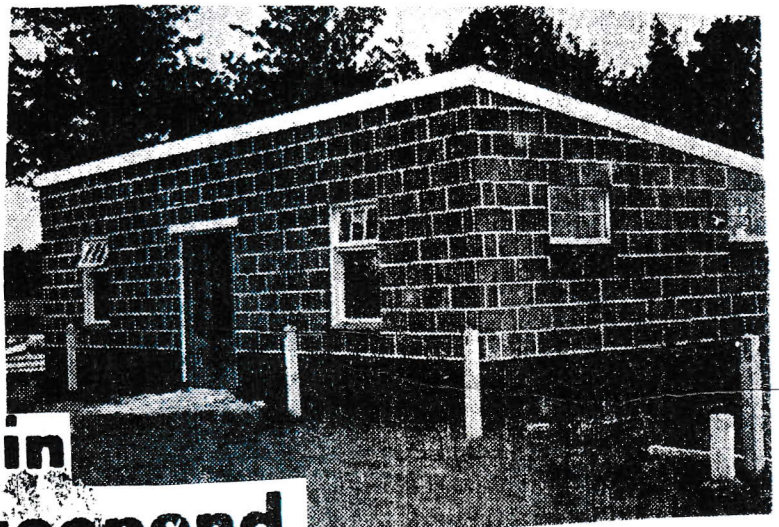
De prestaties op het veld steeds beter, ook het ledenaantal steeg flink. Een gebrek aan kleedkamers en terreinen begon zich te openbaren, zodat D.E.T.O. naar iets anders uit moest kijken. Dankzij de ruilverkaveling was er op het Midden een bijzonder fraai sportcomplex gereedgekomen.

In 1967 verhuisde de ploeg van het Oosteinde naar het Midden. Een verhuizing, die bij verschillende leden de nodige vraagtekens opriep, maar die volkomen verantwoord bleek te zijn, gezien de enorme groei en successen tot op heden behaald.

't Is nog wel niet helemaal klaar, maar tegen zaterdag komt het tot in de puntjes in orde, aldus de heer J. Wiltvank — voorzitter van DETO, toen we dezer dagen een kijkje namen op het nieuwe Deto-terrein en de nieuwe kleedkamer bezichtigden, die door elgen krachten werd gebouwd.

Dat onder deze krachten vakmensen schillen, blijkt uit het riante gebouw, dat door de kleuren van DETO, waarin het werd opgetrokken (rood-zwart) reeds direct als men de Weltemansweg opdraait, in 't oog valt.

J.H. Lowik en G.B. ter Halle
oud bestuursleden van D.E.T.O.

DETO-terrein wordt officieel geopend

Nieuwe moderne kleedkamer.

6. de eerste competitie van deto

Na de fusie van P.V.B. en S.E.V. in het begin van 1948, startte D.E.T.O. in de eerste klasse van de T.V.B. Het seizoen 1948-1949 werd al direkt een succes, want men wist het kampioenschap in deze klasse te behalen. Hieronder het verslag dat destijds in het Dagblad van Het Oosten te lezen was.

DAGBLAD VAN HET OOSTEN- Maandag 2 mei 1949.

D.E.T.O. uit Vriezenveen is kampioen van de eerste klasse Afdeling Twente.

Zaterdagmiddag speelde D.E.T.O. 1 uit Vriezenveen de kampioensstrijd te Enschede tegen Sparta 2. Deze wedstrijd wist D.E.T.O. te winnen met 3-1, zodat zij kampioen van haar afdeling is geworden. Een groot aantal supporters vergezelde de ploeg. De wedstrijd begon onmiddellijk in een hoog tempo. Na vier minuten werd door een vrije trap op ongeveer 20 meter van het doel het eerste doelpunt gemaakt door de rechtsbinnen van D.E.T.O. J. Ballast. D.E.T.O. was voor de rust steeds in de meerderheid, zodat na 15 minuten rechtsbuiten H. Letteboer de tweede goal wist te scoren. Na 25 minuten kreeg midvoor H. Reekers een schitterende kans. Hofkes van Sparta speelde terug op de keeper, doch Reekers trachte de keeper voor te zijn. Dit was bijna gelukt, doch in een duel wist de keeper van Sparta het gevaar af te wenden. Vijf minuten voor rust wist de midvoor van Sparta de stand te brengen op 2-1. Na de thee moest D.E.T.O. tegen de wind spelen en de achterhoede van D.E.T.O. had zwaar werk, doch bleef de toestand meester. Ongeveer 20 minuten voor het einde werd door de achterhoede van D.E.T.O. de bal ver het veld ingezonden. Rechtsbinnen J. Ballast gaf de bal door naar H. Letteboer en deze zette scherp voor doel, waarvan de linksbuiten Harzevoort handig gebruik maakte en de stand op 3-1 bracht. Hierna had D.E.T.O. het spel weer volkomen in handen en met deze stand kwam het einde van de wedstrijd.

Toen de scheidsrechter het einde floot stormde het publiek het veld op en droeg de spelers enthousiast naar de kleedkamers. Hier sprak de vertegenwoordiger van de T.V.B. de heer Weener, die de kampioenen hartelijk feliciteerde en zei, dat D.E.T.O. het kampioenschap ook ten volle had verdiend. Spreker hoopte, dat D.E.T.O. ook de promotiewedstrijden zou mogen winnen. Vervolgens feliciteerden de verschillende bondsfunctionarissen en de voorzitter van Sparta, die de aanvoerder van D.E.T.O., de heer Hospers, bloemen aanbood. Hierna ging het in triomf naar Vriezenveen. Bij de Aaboer aangekomen wachtte een deputatie hen op, die de D.E.T.O.-vlag liet wapperen en bij de tocht naar Vriezenveen hiermee verder vooruit reed. Bij de Zuivelfabriek moest worden gestopt. Hier stond een groot aantal belangstellenden en het gejuich was niet van de lucht.

De Vriezenveense Harmonie bracht de club een serenade, waarna de voorzitter van de Harmonie, de heer W. Holtman, de club feliciteerde met het prachtige resultaat.

Voorafgegaan door de muziekvereniging marcheerde het elftal met het bestuur nu naar het Oosteinde. De optocht ging verder door naar de Pollen, waar een groot aantal personen langs de weg stond geschaard die het kranige elftal en het bestuur en leden hartelijk toejuichten.

In de avond verenigden zich het bestuur en leden van D.E.T.O. in cafe H.M. Bramer.

Hier sprak allereerst de oud-voorzitter, de heer W. v.d. Koot, die uit Utrecht was overgekomen om dit feest mee te maken. Hij zeide, dat hij met grote aandacht vanuit de verte de competitie had gevolgd en dat juist door de betekenis van de naam D.E.T.O. (Door Eendracht Tot Overwinning) de club tot een prachtig resultaat kon komen.

Hierna sprak de voorzitter, de heer J. Wiltvank. Allereerst sprak deze tot de heer v.d. Koot en memoreerde, dat hij bij zijn afscheid reeds had voorspeld, dat de oud-voorzitter volgend jaar op de kampioensfeesten aanwezig zou zijn. Dit is nu bewaarheid en hieraan is de krachtige stimulerende invloed van de oud-voorzitter niet vreemd. Daarna wende spr. zich tot het spelende elftal en zei, dat ondanks een "gebroken elftal" toch deze overwinning was behaald, juist omdat de leden met de wil tot overwinnen het veld waren ingegaan. Spr. is er van overtuigd, dat ook de promotiewedstrijden een goed verloop zullen hebben. D.E.T.O. zal zeer zeker, als de promotiewedstrijden tot een goed einde worden gebracht, in de 4e klasse een hartig woordje meespreken. Daarna dankt hij de trainer van de club voor alles, wat hij in betrekkelijk korte tijd voor het elftal heeft weten te doen. Hij hoopte, dat de club door zijn hulp steeds op hoger peil zal worden gebracht. Na dit officiële gedeelte bleef de club nog enige tijd gezellig bijeen.

Eindstand competitie:

D.E.T.O.	14-22	Sparta 2	14-12
Wiekse Boys	14-20	B.C.S.V.	14-12
Sportlust	14-17	Excelsior	14- 7
Enter V.	14-14	Juliana	14- 6

In de vierde klasse speelde D.E.T.O. met wisselend succes toen in die tijd de K.N.V.B. met plannen kwam voor een nieuw te vormen derde klasse was D.E.T.O. er ook bij. D.E.T.O. eindigde namelijk bij de eerste vijf, waardoor zij de mogelijkheid kregen om hogerop te komen.

**DETO in
de kijker**

D.E.T.O. heeft in de afgelopen 40 jaar niet alleen gevoetbald, maar er is ook direkt na de fusie een toneelgroep D.E.T.O. opgericht. Door veel repeteren en uitvoeringen in Vriezenveen en omgeving, was de toneelgroep voor amateurs op een redelijk niveau gekomen. De toneelgroep D.E.T.O. trok dan ook altijd volle zalen. Voordat de uitvoering werd gehouden, moest er wel het nodige werk worden verzet en lang niet altijd onder ideale omstandigheden.

Repetities in een niet of slecht verwarmd lokaal. Uitvoeringen op een podium gemaakt van turfbalen en planken, met dennen als coulissen en op iedere hoek een emmer water voor het geval er brand zou uitbreken. Soms vroor het 10 graden en was er in de hele zaal 1 kachel. Toch trok de toneelgroep veel belangstelling voor menigeen uit Vriezenveen was het toendertijd de enige avond in de winter, dat men uitging.

De opbrengst van die avonden was meestal voor de voetbalvereniging. Enkele bekende spelers uit de toneelgroep waren: hr. en mevr. Lowik, fam Wiltvank, Gait Post, Gait Kobes, G.B. ter Halle, mevr. Alkema e.a.

Met dank aan G.B. ter Halle voor alle beschikbaar gestelde artikelen en informatie.

Raad vergaderde gisteravond

Deto behoudt één terrein op het Oosteinde.

Donderdag 6 januari 1966

Nieuwe gymnastiekzaal op korte termijn ?

Deto's tweede terrein

De heer Meijerink stelde allereerst vast, dat het een raadsbesluit was om DETO een tweede terrein te geven. De raadsbesluiten dienen te worden uitgevoerd, anders zouden ze waardeloos zijn en kan de raad beter thuis blijven.

De heer van den Belt wilde eerst orde op zaken stellen en wilde precies weten, wat er toentertijd eigenlijk besloten was.

De raad kan nog reclameren tegen de niet-toedeling van grond voor een tweede terrein bij DETO, doch de voorzitter raadt dit af en geeft eerst volop de raadsleden de gelegenheid om hun visie kenbaar te maken.

De heer Dasselaar stelde zijn geheugen op de proef en zei dat het aanvankelijk een voorstel van Koopmans was geweest om een trapveldje aan te leggen. Dit is later uitgegroeid tot een trainingsveld van DETO en bij de wenszitting had de raad aangedrongen op toedeling van 1 ha voor een speelveld van DETO.

De voorzitter wees erop dat het college alles had gedaan om dit raadsbesluit uit te voeren, doch dat men geen succes heeft gehad en dat betekent niet dat het raadsbesluit niet is uitgevoerd. We zijn echt niet gelukkig, aldus de voorzitter. Wij hebben ook alle grond niet waar we ze graag zouden zien. De gemeente heeft zelfs negen hectare in het Veen-schap gekregen.

De heer Lubbelinkhof zag liever dat DETO het tweede veld kreeg, maar geloofde niet;

7. deto 40 jaar jong

Best sportvrienden.

Gaarne voldoe ik aan de uitnodiging van de redactie van het clubblad bij monde van de heer Wijbenga. om ter ere van het 40-jarig jubileum een artikel te schrijven.

Allereerst wil ik dan het bestuur en alle leden feliciteren met het bereiken van deze mijlpaal en spreek daarbij de wens uit dat het de club in alle opzichten goed mag gaan.

Veertig jaar is in de voetbalhistorie nog maar een betrekkelijk korte tijd en aangezien het D.E.T.O. nog steeds voortdurend goed gaat, zie maar eens de hoge klassering van het eerste team, dan durf ik te spreken van: D.E.T.O. is nog maar 40 jaar jong. Ja, als je dan zo'n verzoek krijgt en je bezint je daar op, dan komen de oude herinneringen weer boven, dan zoek je de inmiddels haast vergeelde maar "beroemde" plakboeken weer op en de herinneringen stromen weer binnen.

Overigens volg ik ieder weekend met belangstelling de verrichtingen van D.E.T.O. op de voet. Het eerste waar ik 's-maandagsmorgens naar kijk, is de stand in de klasse waarin D.E.T.O. speelt en tegenwoordig is het zaterdagvoetbal al zo belangrijk dat de uitslagen op zaterdag reeds op de teletekst vermeld staan. Hoe begon het allemaal met die voetballerij van Alkema in Vjenne? In 1956 werd ik benoemd tot hoofd der school in het Oosteinde en toen de burgemeester, de heer Huyssen van Kattedijke mij vroeg wat mijn hobbies waren zei ik o.a. voetbal.

De burgemeester antwoordde dat het niet gewenst was dat een hoofd van de school ging voetballen, want ze hadden slechte ervaringen met een politiemann die dat ook deed en die na afloop te veel met de jongens ging pimpelen.

U weet het, daar heb ik me niets van aangetrokken.

Ik was nog geen drie weken in functie en had me intussen als D.E.T.O.-lid gemeld, toen de heer Wiltvank (d'olle Potse) raadslid en tevens voorzitter van D.E.T.O. kwam kennis maken. Het eerste wat hij mij vroeg was of ik ook regelmatig op de training zou komen. Ik antwoordde dat ik dat wel van plan was. "Nou dan bent u vanaf dit moment benoemd tot onze trainer, want als u toch geregeld komt kunt u net zo goed trainer zijn, dat is voor ons

". 'k Was even beduusd, maar ik vond het nog goedkoop ook", 'k was even beduusd, maar ik vond het ook een uitdaging en dus accepteerde ik het.

Vanaf dat moment, we speelden toen in de vierde klas ben ik trainer gebleven tot het moment waarop we de 2e klasse bereikten in het voorjaar van 1961. Toen wilde is zelf ook wel eens getraind worden. Brouwer nam de leiding over maar na anderhalf jaar vertrok hij weer en moest ik weer opdraven tot het moment waarop ik uit Vriezenveen vertrok in 1965.

Wat een tijd! Na een aanloop in het seizoen 1956-'57 barstte het voetbalgeweld pas goed los in het daaropvolgend seizoen. In de eerste drie wedstrijden scoorden we 27 doelpunten en kregen we er twee tegen. In een in het oosten bekend dagblad stond toen: "Alle ogen zijn gericht op D.E.T.O.. We hadden een voortreffelijke ploeg.

Het publiek stroomde in die tijd naar de Weitemanslanden om te zien hoe hard "Ennen Japie" kon lopen, hoe ver "De Buu'e-Bennie Webbink" kon schoppen, hoe "aolle Harm Reekers" en "Frits van de Lorre-Olthof" slimme passjes en balletjes gaven en hoe Dick Tol-Schoenmaker, "Potse-Henkie-Wiltvank" en die schoolmeester Alkema doelpunten aan de lopende band maakten en dat allemaal onder leiding van aanvoerder Henk Jasper Fayer die met ter Halle, Jan Reekers en Bennie Webbink achter de zaak met keeper Harms dicht hielden.

zo'n ploeg moest wel promoveren.

En weer kwamen we in een competitie uit tegen dorpsgenoot DOS. In de vierde klas hadden we elkaar al ontmoet. Dat was me een rivaliteit. Weken van te voren en ook na de wedstrijd werd er over gesproken. In het veld ging het hard toe. In de vierde klas was DOS beter maar daarna kwamen de vette jaren voor D.E.T.O. en kon DOS het technisch en tactisch niet meer bij benen.

In het najaar van 1959 stond er na de wedstrijd DOS-D.E.T.O. (0-2): "D.E.T.O. speelde een sublieme wedstrijd. Dos draaide slecht. Het vrijlopen en plaatsen van de Detorianen was een klasse beter."

Vlak na die wedstrijd kwam het meest tragische moment dat ik in mijn sportloopbaan heb meegemaakt. Tegenwoordig wordt er over een "doodschop" gesproken en daar krijgt dan degenen die er over praat (schrijft) een straf voor (Ronald Koeman) maar de feitelijke dader (Gilhaus) niet.

Op zaterdag 21 november 1959 was er in de Weitemanslanden sprake van een letterlijke doodschop. In de wedstrijd tegen Enter Vooruit werd onze keeper Henk Harms door de midvoor van Enter zo ongelukkig geraakt en aan zijn nier geblesseerd dat hij de volgende morgen overleed. De verslagenheid was groot en de grap was er even goed af.

Maar ja, de competitie ging verder en wij moesten wel weer. Toen kwam het seizoen 1960-1961. De verwachtingen waren hoog gespannen. Intussen hadden we versterking gekregen in de vorm van Frans Jansen, Marinus Niks en Henk Webbink. Na een korte "blunder-Blom-periode" kwam Henk Fokke onder de lat en dat was een betrouwbare sluitpost.

We begonnen matig, na vijf wedstrijden slechts vijf punten. Daarna ging het beter. Ik citeer enkele markante berichten:

"Frits Olthof schoot met 5 doelpunten tegen VCR een achterstand van 3-0 weg".

"Harm Reekers maakte uit tegen Owios 2 prachtige doelpunten en voorkwam daarmee een dreigende nederlaag".

"In een aantrekkelijke wedstrijd heeft D.E.T.O. zich ook, door VIOS uit Vaassen niet laten ophouden op weg naar de top".

De beslissende wedstrijd moesten we tegen Owios spelen. Het terrein op het Oosteinde was afgeladen met publiek, maar helaas, we verloren. De krant schreef: "D.E.T.O. kreeg de kansen-Owios schoot raak", met 2-0 werden de Oldebroekers kampioen, maar wij promoveerden als nr. 2 mee naar de tweede klas.

We hadden het Walhalla van het zaterdagvoetbal bereikt. De tweede klas, was toen de hoogste landelijke afdeling.

Daarvoor hadden we niet alleen hard moeten voetballen, maar ook intensief trainen.

We zagen in dat het spelen in de hoogste afdeling alleen maar vastgehouden kon worden als er voldoende aanvoer was van goed getrainde jeugd. En daarvoor waren gekwalificeerde trainers nodig.

Samen met drie jeugdtrainers, Bennie, Frits en Frans trokken we een jaar lang naar Enschede om de D-licencie voor voetbaltraining te halen. En het lukte.

Er werd wat afgetraind, daar in de Weitemanslanden. Als het ploeteren in de winter in de modder te erg werd gingen we op het schoolplein trainen. Trouwens op dat schoolplein van de Openbare lagere school in het Oosteinde daar is wat afgevoetbald en daar werd de basis gelegd voor voetbaltalenten die later in het eerste van D.E.T.O. schitterden, b.v. Gerrit Abbink, Wiecher Ekkel, Hans Kobes, Anne Kuper, enz.

In die tijd werd er door de schoolkinderen nog veel op klompen gevoetbald. De meester deed natuurlijk altijd mee, maar dat heeft hij ook geweten. Menig keertje werden zijn scheenbenen pijnlijk door een klomp geraakt. Ook was de school het centrum van de mentale training. 's Zaterdags voor de thuiswedstrijd kwamen we als spelersgroep een uur van tevoren bij elkaar in de school. Er werd een tactisch praatje gehouden, maar hoogtepunt vormde de mentale oppepper die ik altijd achter op het bord had geschreven. Soms konden ze nauwelijks wachten tot ik het bord omkeerde en probeerden ze stiekum er even achter te kijken.

Na de oppepper stooft iedereen geladen naar het veld en kwam zeer gemotiveerd de wei in. Veel successen in thuiswedstrijden waren daar aan te danken.

Scheidsrechters waren er in die tijd ook al in allerlei soorten goede, matige en zwakke.

Een heel goede was Dick Oosthoek uit Rijssen, de scheidsrechtende dokter, maar soms ook de dokterende scheidsrechter, want toen Henk Jaspers Fayer in Wierden eens zijn wenkbrauw bij een kopduel scheurde, zette Oosthoek de wedstrijd stil, rende naar zijn auto om zijn dokterskoffertje te halen en kramde ter plekke de wond, waarop Henk in alle rust kon omkleden.

Een hele slechte scheidsrechter troffen we in de heer Bootsma die ons letterlijk de boot inhielp. In het seizoen 1963-'64 ging het voortreffelijk in die tweede klas. Alleen W.H.C. was te sterk voor ons maar een eervolle tweede plaats was ons deel dank zij de vele ballen die het net van de tegenpartij zoals V.V.T., Urk, Heeg, MJV, e.d. deden wapperen.

Vol verwachting begon de competitie in 1964. Johan Alberts, Frits Webbink en Jan Tienstra kwamen onze gelederen versterken. Het mocht echter niet zo zijn. In de tweede wedstrijd tegen Blauwwit in Leeuwarden nam Bootsma zulke onbegrijpelijke beslissingen in het voordeel van de thuisclub dat Bennie, Frits en Frans zich zo opwonden dat ze uit het veld gestuurd werden. Ze moesten er zwaar voor boeten. De lange schorsingen haalden het ritme uit de ploeg en in plaats van een toppositie hadden we grootste moeite ons in de tweede klas te handhaven.

Vrienden, elke club heeft zijn ups en downs. D.E.T.O. kreeg de downs vanaf dat moment, maar het getuigt van inwendige kracht dat ze er later weer bovenop kwamen en zelfs een hoger nivo bereikten dan ze vroeger ooit bereikt hebben.

Dat is klasse.

Ik wil dan ook besluiten (hoewel ik nog stof genoeg heb om vele pagina's te vullen) met D.E.T.O. toe te wensen dat haar grote klasse bewaard blijft door sportiviteit en goed voetbal vergezeld van een goede onderlinge sfeer.

Marten Alkema.

DRUKWERK

De Heer *M* Alkema

Uosteinid 066

Vriezenveen

V.V. "D.E.T.O."
Sokr.: Kaplatr. 15
VRIEZENVEEN

NEDERLAND
4
CENTES

VRIEZENVEEN
1962

VAN LINDEBT - CUYA

L.S. Bij deze nodigen wij U uit tot het medespelen in de wedstrijd
bijwonen ener vergadering
bijwonen der training

op *zaterdag* dag *28-4-1962*

De wedstrijd wordt gespeeld tegen *Enter Forum II*
training gehouden in

te *Vriezenveen* op 't *Dets.* terrein

Aanvang *4 45* uur v.m. Uw plaats is _____
n.m.

Vertrek _____ uur v.m. per bus/rijwiel, vanaf _____
n.m.

Bij eventuele verhindering gelieve U hiervan onmiddellijk kennis te geven,
aan de wedstrijd-sekretaris *J. van de Ven* Het Bestuur
541

8. weitemanslanden - sportpark "t midden"

In de uitgave van het clubblad van 9 december 1949 werd door de toenmalige secretaris het volgende geschreven:
D.E.T.O. heeft terreinmoeilijkheden. Het veld in de Weitemanslanden is door de K.N.V.B. afgekeurd, trouwens het is onmogelijk om slechts 1 veld te bezitten en daarop zes elftallen te laten spelen. Er moet dus een terrein bijkomen en wel een hoofdterrein want het volgend jaar zal ons eerste elftal niet meer in de Weitemanslanden mogen spelen. Dit jaar is het ons nog gelukt, dank zij de persoonlijke hulp van de Burgemeester, maar dat lukt ons geen tweede maal!

Het bestuur heeft overal haar voelhorens uitgestoken en bijna was het ons gelukt iets te vinden. De grote moeilijkheid is, dat ze steeds met drie personen moeten handelen voor een terrein. Komt men met een van de drie niet tot overeenstemming, dan mislukt het geheel weer. En zo zoekt het bestuur, zoekt.....en vindt maar geen oplossing. Weet geen der leden raad? Alle aanwijzingen zullen terdege onderzocht worden. Ons inziens ligt hier een taak voor het gemeentebestuur, dat zich natuurlijk ten vollen bewust is, van het grote belang van de zaterdagmiddagsport (speciaal de opgroeiende jeugd).

In die tijd kwam het regelmatig voor dat het tweede elftal moest spelen op een veld bij het stroomkanaal bij de Gebr. Reekers, en dat men zich dan moest omkleden bij de familie Kerkdijk. D.E.T.O. groeide, maar een echt tweede veld was er nog niet. De lagere elftallen speelden toen de wedstrijden op een koeienveld, van boer Dekker en later ook nog op een wei van A. Fikkert. De D.E.T.O. spelers wisten de meeste kuilen en gaten te zitten, de tegenstanders hadden toen de grootste moeite zich staande te houden.

In 1965 moest het veld in de Weitemanslanden opnieuw worden ingezaaid, en werden de competitiewedstrijden gespeeld op het terrein van Voorwaarts te Westerhaar. Het ledental steeg in die tijd flink en D.E.T.O. moest uitkijken naar andere mogelijkheden. Door de ruilverkaveling was er in 1966 een nieuw sportcomplex op 't Midden gereedgekomen. Een verhuizing van de Weitemanslanden werd noodzakelijk, en dit was voor nogal wat leden reden om te protesteren. De afstand o.a. was een groot probleem, maar na een vergadering bij cafe Veneman, werd de verhuizing in 1967 een feit.

Met de angst om het hart werd de eerste competitiewedstrijd tegen O.N. op het nieuwe sportpark afgewacht of alle spelers wel zouden komen; maar precies op tijd waren alle spelers aanwezig.

Veldentekort:

Op vrijdag 7 juni 1975 werd er opnieuw een veldenprobleem aangehaald, dit tijdens een receptie van D.E.T.O. bij de promotie naar de eerste klasse. De moeilijkheden ontstonden toen omdat D.E.T.O. voor de bouw van de sporthal een veld moest afstaan. D.E.T.O. had in dat seizoen 8 senioren en 14 junioren elftallen. Nu, in ons jubileumjaar zijn er 10 senioren en 19 junioren teams en een dames-elftal.

9. "HET SPEL GAAT DOOR"

Als je veertig jaar bestaat, en je bent met niets begonnen.
Als je veertig jaar bestaat, dan heb je veel gewonnen.

Vanuit de sport gezien,
Dan is het zelfs een generatie of tien.

De eerste bal,
De eerste man,
Ze behoren al lang tot het verleden.

Duizenden verhalen
Van korte trappen
En lange halen.

Een ieder heeft een goal gemaakt.
Al werd er weleens flink gehaakt.
Een beentje lichten allaa de lorre.

De scheidsrechter fluit
En de spelers maar morren.

Maar het spel gaat door.

De bal is lek
Het geld is op
De pomp heeft het begeven.

Maar steeds op tijd
Was er iemand daar
Die de bal weer deed herleven.

Een veter uit een oude schoen
Een pleister uit een fietsband
De pomp geleend uit het publiek.

Mensen ga toch aan de kant
Want daar komt de muziek
De spelers in de houding
Het publiek de petten af.

Een voetballied uit volle borst
Door een ieder meegezongen.

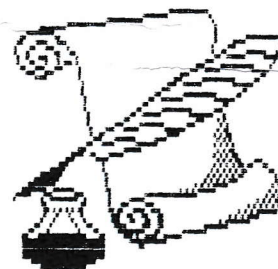
De scheidsrechter fluit
Het spel is weer begonnen.

De laatste man op de center voor
Wat kan het ons toch schelen.

De bal hij zit erin
Deto heeft weer leven
En het spel gaat door.

Het gras gemaait
De lijn gekrijt
Vier vlaggen op de hoeken.

Dit is de andere kant
De mensen met de boeken

Want ook dat werd steeds geklaart.

Met volle overtuiging
Een ieder gaf een ieder raad
Dat was wel eens een kruisiging.

Het spreek woord zegt:
"Door schade en schande wordt men wijs"
Maar een mens wil graag vergeven.

Centraal stond immers steeds
Deto moet weer overleven
Het spel gaat door.

Na veertig jaren fijne sport
Men mag geen namen noemen.

Men zou misschien door zijn stille daden
De fijnste niet eens roemen.

De dames bij dit grote feest
Mag men toch niet vergeten.

Het maakt niet uit hoeveel het er zijn
Of hoe ze mogen heten.

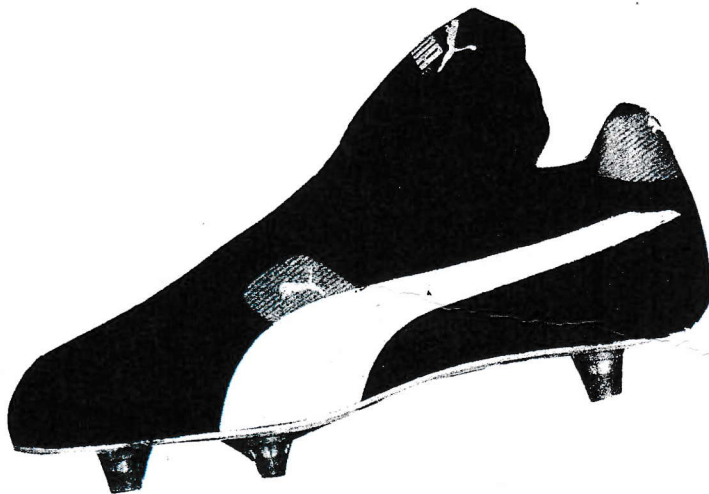
Want als die er niet waren geweest
Dan had Deto nu zonder jeugd gezeten
Maar ook daar: het spel gaat door.

Maar nu nog iets persoonlijks
Uit mijn Deto hart gegrepen.

Proficiat Deto en nog vele jaren
En dat U op Uw jubileumfeest
Veel fijne herinneringen mogen bewaren.

En zorg ervoor
Dat men altijd zegt
Het spel gaat door.

Een Deto-fan.

10. DE DETO-DAMES

Toen er eind 1979 bij DETO over damesvoetbal werd gesproken, men noal raar op. Animator Freek Hessing had al veel langer met de gedachten rondgelopen een damesvoetbalteam bij DETO op te richten. Een advertentie in de Vriezenveense krant om dames te interesseren voor voetbal leverde slechts 3 reacties op. Freek gaf echter de moed niet op en hij kwam in contact met Rien Simons, die voldoende meisjes kende en belangstelling hadden. Begin april waren er maar liefst 23 meisjes die zich hadden opgegeven.

Op 14 april 1980 werd het damesvoetbal bij DETO een feit. De eerste wedstrijd was op maandag 21 april te Daarle en en hier werd ook meteen de eerste overwinning behaald, 1-0. Het eerste damesdoelpunt kwam van de voet van Ineke Bruins.

Door de toeloop van nog meer dames kon men later in het jaar zelfs een tweede team opstellen. Na verloop van tijd gingen er echter dames over ver studeren of ze raakten in blijde verwachting. Het tweede elftal bleef daardoor geen lang leven beschoren.

Wegens omstandigheden moest Freek Hessing na bijna 8 jaar trouwe dienst zijn taken overdragen aan de heren Zwiggelaar en Van Wezel.

Vanwege allerlei blessures vallen de resultaten de laatste tijd wat tegen. Het kost dan wat moeite om een elftal op de benen te krijgen, maar we blijven de moed erin houden, aldus Ineke Bruins. Zij is een van de dames die vanaf het begin heeft meegespeeld. De sfeer is grandioos ondanks de tegenslagen. Voor het damesteam is inmiddels ook een sponsor gevonden; slagerij Dasselaar heeft hen voorzien van een mooi tenue. Namens het hele elftal, incl. de leiding, feliciteren wij DETO met hun veertig jarig jubileum en wensen DETO nog vele goede en gezonde jaren toe.

P.S. Iedereen die sportief bezig wil zijn en van gezelligheid houdt, heten wij van harte welkom bij ons team.

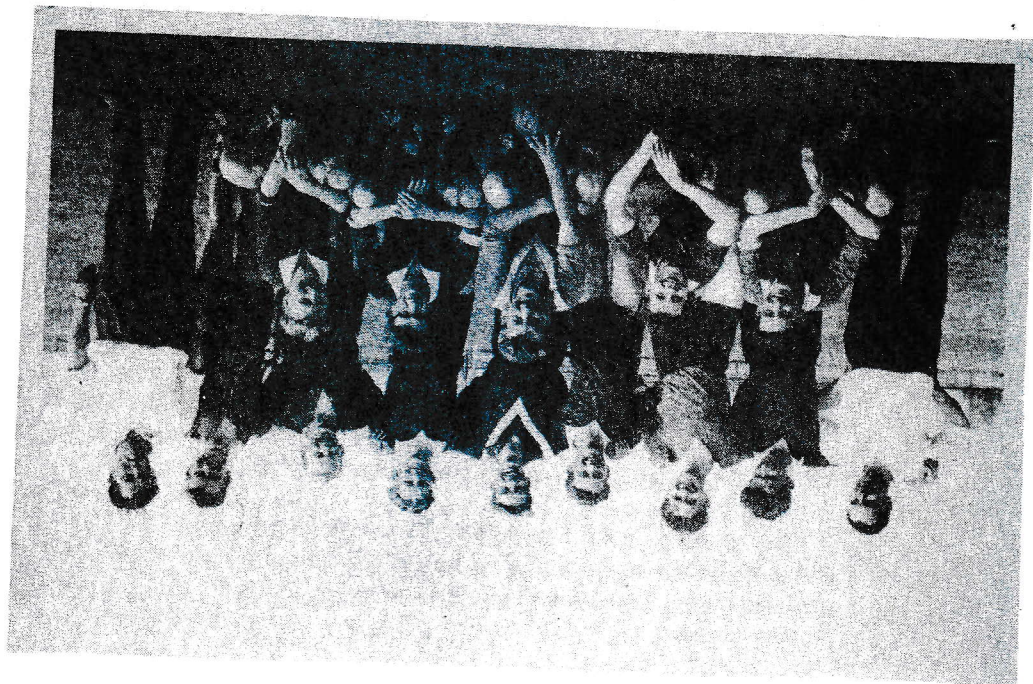
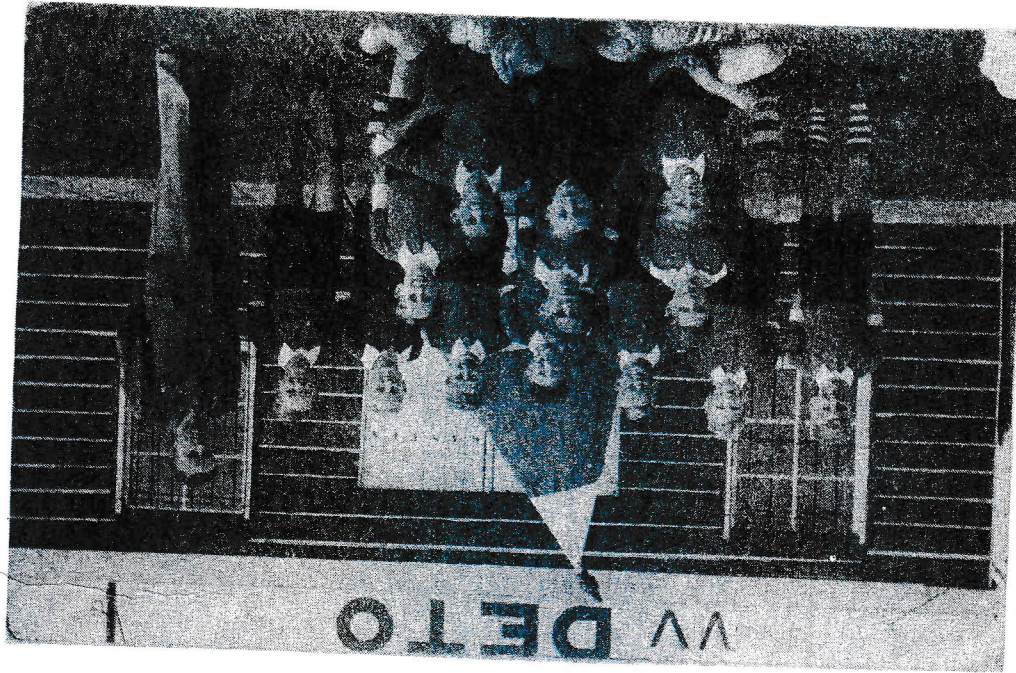
DE DETO DAMES.

ENKELE ANECDOTES VAN DETO DOOR C. WESSELS

VERKEERDE AFSLAG

=====

Toen Deto in de 4e Klasse van de KNVB zat, was Achilles Enschede meestal een vaste reis. Maar bijna niemand wist precies, waar het terrein lag. Terwijl men toch elk jaar richting Enschede moest. Altijd werd de verkeerde afslag genomen, zodat we bijna altijd verkeerd reden. Of we kwamen in Oldenzaal terecht, of we kwamen bij Deurningen uit. Ook die bewuste middag was het weer raak. En nog wel met de bus. Draaien met die hap. Maar dat was beter gezegd dan gedaan. De bus kwam klemvast te zitten tussen twee bomen. Dus allemaal de bus uit en duwen geblazen. Gelukkig kwamen we nog net op tijd om de wedstrijd te volgen.

11. KRIS-KRAS DOOR DE VERENIGING

November 1949 DETO 2 - Vroomhoopse Boys 2 1-5 jammer!!!

Een mooie leus van G. Post: Wees een heer in het voetbalverkeer!

Op woensdag 14 december 1949 om 8 uur komt onze toneelgroep op
*de planken. Ze brengt ons het diep ontroerende stuk: *
* "IK HEB GEZONDIGD" *
*benevens de vrolijke klucht: *
* "STORM IN EEN GLAS WATER" *
*Gaarne willen wij de ouders van onze junioren er op attent *
*maken, dat dit geen stuk is voor kleine jongens. *
*Mochten ze toch gaarne deze avond willen meemaken, dan worden *
*ouders beleefd verzocht, hun kinderen naast zich plaats te *
*doen nemen, want kinderen kunnen slecht stilzitten. *
*ENTREE 25 cent voor niet-leden en donateurs *

ZATERDAG 7 JANUARI 1950:
SVVN 4 - DETO 3 3-2

ZATERDAG 14 JANUARI :
Hulsense boys 1- DETO 3 : 6-0 (de keeper had zijn dag niet!)

*3 FEBRUARI 1950: het nieuwe sportterrein, HOERA WE HEBBEN HET!

*****W A A R S C H U W I N G*****

Een waarschuwing wordt verzonden aan H. Kamerhuis P. 25, wegens het schaden van de belangen van DETO.

D A N K ! ! ! !

Het bestuur van DETO dankt den Heer Ensing, Wijk 1- 6 voor de vele keren dat hij per motor een dienst bewees aan onze vereniging.

Kedajan (Indonesië), 13-2-1950

J. Mulder leg. no. 281207159
dankt voor opzending DETO-UIL.

De foto's op blz. 44:

*boven: 1964 A-jeugd Kampioen door 1-0 overwinning op Voorwaarts.
Joh. Hospers, F. Goosselink, H. Olthof, B. Kerkdijk, H. Mulder,
J. Dekker, F. Heyink, H. Reekers, leider J. Wiltvank.
J. Fokke, G. v. d. Stouw, H. Jonker, Joh. Alberts, J. v. h. Laar.*

*foto onder: Kampioen Deto- jeugd op 26 mei 1951
H. v. h. Laar, G. Tijhof, J. Abbink, H. Wildvank, B. Rohof,
E. Hospers, F. Kobes, en J. Löwik.
knielend; J. Webbink, F. Olthof en F. Aman.
zittend; B. Webbink, F. Pierik en A. Mulder.*

SEPTEMBER 1950:

DETO GROEIT !!!!!

3 senioren en 3 junioren elftallen.

K A N K E R E N

Uit de bestuursvergadering:

Verder werd besloten aan voetballers, die meenden, in de wei of daarna tegen hun medespelers op- of aanmerkingen te moeten maken (of doodgewoon kankeren!) een waarschuwing te geven.

Het dagelijks bestuur kan dit alleen beslissen. Mocht de waarschuwing niet voldoende zijn, dan zal aan de elftalcommissie verzocht worden de betrokken speler niet meer op te stellen.

G E S C H O R S T

B. Wiltvank Wijk 1-4 wordt door het bestuur gechorst voor 2 wedstrijden ingaande 9 januari, zulks wegens het niet afzeggen van de wedstrijd SVVN 4 - DETO 3, gespeeld op zat. 7 jan. j.l.

Wie kan zich nog herinneren?

Wist u dat één van de eerste trainers, Peter Volkerink uit Almelo, zich op zijn manier heel goed aanpaste aan de Vriezenveense taal. Hij bezigde onder andere de woorden tijdens de trainings oefeningen:

OP EN DAAL, OP EN DAAL, OP EN DAAL, enz. enz. enz.

Lichaamsbeheersing

Je gaat samen oefenen en je loopt op hem toe met de bal ongeveer 30 cm voor den linker voet. Zodra je binnen aanvalsafstand komt buig je in je heupen naar rechts en op het moment dat je tegenstander even niet naar de bal kijkt, zwaai je naar links, door je lichaamsgewicht op je linker voet over te brengen.

Als je deze beweging perfect uitvoert, zal je tegenstander op zijn verkeerden voet staan en niet in staat zijn om direct aan te vallen vooral ook omdat je bij het doorlopen tussen hem en de bal staat. Naar mate deze schijnbeweging je natuurlijk afgaat-- en na 2 of 3 keer zal dat wel gaan-- moet je het tempo opvoeren.

EEN GREEP UIT HET VERLEDEN VAN DE LAGERE ELFTALLEN EN DE JEUGD.

1974

sept. Deto 2 draait redelijk goed mee: 3 wedstrijden 3 punten.
Deto 3 voert in de eerste klasse opnieuw de ranglijst aan.
Ook Deto 5, 6 en 7 hebben de koppositie in handen.

Helaas gaat vice-voorzitter Piet de Jong Deto verlaten.
nov. Freek Becker schrijft de 1 november wet gaat in, het is oppassen geblazen.

Sport en alcohol gaan niet samen?!

Johan Abbink stopt na jarenlang als jeugdtrainer gewerkt te hebben.

Hennie Rolefers uit Borne neemt deze taak over.

dec. Deto 5 nog steeds aan kop!

Kerstpuzzel: Bennie Wessels en H. Aman winnen een entree-kaartje voor de wedstrijd F.C. Twente- Dukla Praag.
Deto A1 en Deto D1 bij de eersten. F1 en F3 op kop.

1975

- jan. Deto-redactie plaatst interview met Arend Steunenbergh (29 jaar) doelman van Heracles.
feb. Deto-selectie naar de wedstrijd Twente-P. S. V. (in plaats van trainen in een varkensstal).
maart. De heer Groothuis verlengt zijn contract met een jaar.
april. A1 winnaar zaalvoetbaltoernooi te Enschede.
mei. Zaterdag 17 mei heeft Deto 3 aan 1 puntje genoeg om Kampioen te worden in de eerste Klasse.
We gaan met twee bussen vol naar Glanerbrug.
Een listig balletje van routenier Frits Olthof naar nummer 10 BK. Voor de derde achtereenvolgende keer wordt Deto 3 Kampioen. Voor hen is nu ook promotie een feit.
Het is uniek voor Deto dat er 3 elftallen in de K. N. V. B. spelen.

En als dit nog niet genoeg is, ook het vijfde en het zesde zijn Kampioen geworden.

Bij de junioren wordt de Kampioensvlag voor D1 en F2 gehesen.

Zaterdag 29 mei wordt voor het eerst een intern toernooi gehouden.

- aug. Deto 6 wordt in een Freundschaftspiel verslagen door de alte Knochen van Schöppingen.

1976

- april Deto 4 wordt met vlag en wimpel Kampioen.
mei B junioren gaan naar Lengerich. De reis wordt aangeboden door de supportersvereniging.

- nov. F1 najaarskampioen. Hoera! (leiders: Jan en Reint Meyerink)

1977

- febr. Het spelregelteam van Deto weer eens nummer 1 van Almelo en Vriezenveen. Topscorer: Arjen de Jager.
mei C1 Kampioen en Deto 3 speelt een beslissingswedstrijd tegen Voorwaarts. Het 3e wint met 2-1 en Deto 2 promoveert.
Jan Webbink stopt na dit eervolle resultaat als leider.
Trainer H. Rolefers stopt en zijn opvolger is Jan Lanjouw.
dec. J. Bruins, H. Kuper, C. van Leeuwen, J. Reekers, G. Webbink en H. van het Laar slagen voor de scheidsrechters-cursus.

1978

- juni Ter gelegenheid van het 30 jarig bestaan wordt een kleine feestgids uitgebracht.
aug. Er zijn nu 11 senioren en 15 junioren teams.

1979

- jan Het spelregelteam houdt de traditie hoog en wint in Almelo.
mei Engelse gasten op bezoek bij Deto; een geselecteerd jeugdelftal, de High Wijcombe Boys, komen in het paasweekend en worden bij gastgezinnen ondergebracht.
juni Deto 6, F1, F2, en A1 Kampioen.
Voor A1 betekende dit promotie naar de hoofdklasse.

De foto op de volgende bladzijde (blz 48) is het roemruchte 3e elftal uit de zeventiger jaren.

leider: J. Webbink, G. Drent, E. Kobus, G. Kampman, J. Slot, F. Webbink, H. Wijbenga, H. Pierik, trainer G. Groothuis. J. Hendriks, F. Riedijk, S. Schipper, E. Olthof, H. Reekers en G. Timmer.

1980

- april. Deto 2 Kampioen tweede reserve-klasse.
Er volgt een passend afscheid voor de trainer G. Groothuis.
Het spelregelteam van de Deto-jeugd ging eerst naar de
Almelo-bokaal en daarna naar de Twente-bokaal en
tenslotte naar de landelijke finale, waar de derde plaats
werd bereikt.
De Deto-jeugdleden waren: Gerard Roelofs, Alex Zomer,
Hans Olsman, Klaas Harzevoort en Jan Webbink.
Een klasse prestatie!!!!!!!
Het Deto dames-elftal is een feit.
- mei. Bij de senioren werd Deto 7 Kampioen.
H. Potgieter en Oude Voshaar waren in hun gelederen.
Bij de pupillen ging drie keer de vlag in top:
F1, F2, en F3 zijn Kampioen!!!!!!!
- aug. 11 seniorenteams en 17 juniorenteams
De heer Bartels uit Enschede wordt de nieuwe trainer.
Deto-kontakt is nu een uitgave van de supportersvereniging
geworden.
Hans Stokkelaar stopt na vier jaar als verzorger bij het
eerste elftal.
- nov. F1 nu al Kampioen!!!!!!! (Daan en Gerrit).
- dec. Dropping met de ouders van de jongste jeugd. De
eindplaats is de Zandstuve in Vroomshoop.

1981

- mei Deto-dames 3e op toernooi bij Dos '37
Trainer Bartels vertrekt bij Deto.
- aug. 12 senioren en 17 junioren teams.
- okt Grote loterij van Deto jeugd is goed geslaagd; 5000 loten
binnen 6 weken aan de man gebracht.

1982

- febr. Spelregelteam met nieuwe mensen; Mark Reekers, Wim Kunst,
André Hoff, Mark Wolterink, Corné v.h. Laar en Michel
Jansen.
Ook de leiders zijn nieuw: Alex Zomer en Gerard Roelofs.
Zij nemen de taak over van Hans van het Laar, die
hen jarenlang de kneepjes van het vak heeft bijgebracht.
Op 26 febr. is het spelregelteam in topvorm en wint de
Twente Bokaal.
- mei F1 weer Kampioen onder leiding van Dick en Bertus.
- aug. Nieuwe trainers: Filippo en Moleman.

1983

- 1 juli Deto betaalt 35 jaar; receptie bij Koebrugge.
- aug. 13 senioren en 18 junioren teams.

1984

- jan Bouwcommissie van de overdekte tribune gaat van start.
- april Deto 13 (de veteranen) opnieuw Kampioen.
- juni A1 verliest finale tegen ON bij tournooi in Emmeloord.
- sept Overdekte tribune wordt in gebruik genomen.

1985/1986

- mrt. '86 De sponsorloop bij Deto brengt f 16.500,- op. KASSA!!
- april Veteranen alweer Kampioen (4e Keer), nu wil men ook
promoveren.
Johan Jelle Abma van B1 speelt in het Nederlands Elftal
onder de 14 jaar tegen België 1-1.
- mei Jeugdtrainer Johan Van Lenthe vertrekt na 7 jaar.

1948

1 JULI

1988

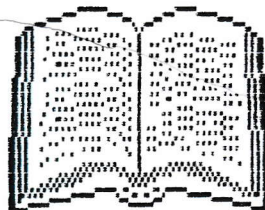
Toen in negentien acht en veertig
Oonze klup wödd'n op e richt
Was 't har hoast gin gezicht.
Iedereen in Vjenne dach'n
Wat wil toch den aarm'n blood.
't Geet vast as de veurige zuskes
Met ne wek of wat wal dood.
't Was ok vaak met't Këine klupke
tussen hang'n en wurgen in
Meer allengs wor het wat groter
't Greuj'n de verdrukking in.

DETO was 'n joar of vief, zes
Misschien ist wa langer leen
Toen moch elken teg'n stander
't Vjenne klubje geerne zeen.
Met tien jaor was't ne fleenken bössel
En weej wat heel Twente zee?
DETO is 'n heel mooi elftal
Want ze spölt aait effen feër.

En noe is oons DETO veertig
Viert ze feest in't bienoa bleenkend goold
Weej wat miej is op e vall'n?
DETO veult zich geels nig oold.
DETO steet er noe te bleuj'n
in de kleur zwart en rood
Ondaanks alle kinder zeekten
Wödd'n oons DETO toch wa groot.

'K Wil doarmet filiciter'n
Dat het oe ma good mag goan
'K Wil oe dank'n veur het volle
Waj veur het jonge volk hebt e doan,
Mocht het ooit weer duuster wödd'n
Onhool dan good wak ik oe zeg:
'n Kop der veur en met mekander
Volooln en 't Koomp wa terechte.

Een Veteraan.

12. 40 jaar D. E. T. O.

Denkend aan het jaar 1948 komt schrijver dezes niet als eerste op de geboorte van een club verwekt met passie en met eendracht de wereld in geschopt. Ik heb de verhalen van de jonge club: Door Eendracht Tot Overwinning alleen van horen zeggen, maar uit die enthousiaste verhalen is mij bijgebleven dat de rood-zwarten gedragen werden door dat deel van de gemeente dat als Oosteinde wordt omschreven. Uiteraard valt daar meer onder, maar ik wil er mee aangeven dat je je niet permitteren kan het oosten met het westen te verwarren. Mijn eigen eerste ontmoeting met D.E.T.O. moet hebben plaatsgevonden in het begin van de jaren zestig, toen ik de stoute voetbalschoenen aantrok om aan de Weitemansweg een competitiewedstrijd te spelen. De herinnering is er aan een nieuwe kleedkamer. "Die hebben we met eigen krachten gebouwd." Op die zelfwerkzaamheid was iedere club aangewezen. Dat smeedde banden. Nog even ertussendoor: die zelfwerkzaamheid moet blijven.

Bij het twintigjarig bestaan kwam ik opnieuw met D.E.T.O. in contact. Nog maar goed en wel inwoner van Vriezenveen kwamen twee heren op bezoek. Zij maakten zich bekend als bestuursleden van de club waar eendracht hoog in het vaandel geschreven staat. Het doel van hun bezoek: D.E.T.O. had binnenkort jaarvergadering en ze waren op zoek naar iemand die het bestuur zou kunnen versterken. Mijn "baas" had de heren op mijn spoor gezet, en dat verwijst weer naar de tijd van over de Paterswal op de fiets naar de Weitemanslanden. Zo kom je elkaar dan weer tegen.

Toch was er ondertussen heel wat gebeurd. D.E.T.O. was verhuisd. Het hoofdterrein was nog niet opgeleverd, maar op veld 2 speelde zich het drama van het seizoen 1967/1968 af. De eerste wedstrijd die ik als aankomend bestuurslid zag, was de degradatiewedstrijd tegen de geelzwarte burens. Ook toen bleek: een goede buur is beter dan een verre vriend; en: Hij is mijn vriend die mij mijn feilen toont.

D.E.T.O. werd vierde klasser. De club die tot in de hoogste zaterdagvoetbalkringen was doorgedrongen, verviel tot een modaal KNVB-kluppie. Toch leek het op dat moment broedermoord. Maar.....dat kon ik op dat ogenblik nog niet overzien.

Op datzelfde veld 2 speelde zich een jaar later een ander drama af. D.E.T.O. had behoorlijk gepresteerd. De derde klasse kwam weer in zicht. Er moest nog afgerekend worden met Sparta Enschede. Ook toen, in 1969 telde het thuisvoordeel. Die wedstrijd had niet gespeeld mogen worden. Het stormde. Sparta had het windvoordeel van doel tot doel in de eerste helft en benutte een paar kansen. Na de rust zou D.E.T.O. de wedstrijd wel naar zich trekken. Maar die Enschedeers wensten niet mee te werken.

Zij traptten de bal naar alle kanten en benutten de natuurkrachten op een zodanige wijze, dat van de drie kwartier er minstens een half uur verloren is gegaan met het zoeken naar de bal. Vergis u niet: er was maar 1 bal! Kortom, Sparta werd kampioen en D.E.T.O. tweede. Gelukkig mocht nummer twee ook promoveren. Na 1 jaar was een stukje schade ingehaald. In 1969 stemden de bestuursleden zo dat mij de voorzittershamer ten deel viel. Vier jaar heb ik die gehanteerd en in mijn herinneringen is die periode er een geweest van acceptatie. Het Oosteinde had bij de verhuizing gesteigerd. Moties van wantrouwen en moties van goedkeuring stredden om voorrang. Toen de beslissing gevallen was: D.E.T.O. gaat naar het Midden, was er teleurstelling naast voldoening. In deze situatie heb ik, vrij van elke voorgeschiedenis, een rol mogen spelen als verzoener. D.E.T.O. werd de club van iedereen. En het ging goed. Ook in de wei. Het 25-jarig jubileum werd gevierd en de promotie naar de tweede klasse. De gelederen waren gesloten en eendrachtig werd gebouwd aan de toekomst. Dat betekende o.a. uitbreiding van het clubhuis. Werken aan een club betekent altijd bouwen. Bouwen als concrete bezigheid en in overdrachtelijke zin.

Door persoonlijke omstandigheden, gezin en werk betreffende, heb ik na het 25-jarig jubileum de voorzittershamer moeten inleveren. Niet ingeleverd: de rood-zwarte bacil die op gezette tijden je voetbalkoortsig maakt.

Herinneringen: leider van het tweede elftal samen met Johan Abbink. Grensrechteren en het scheidsrechterdiploma halen. Fluiten bij de elftallen die voor een eigen fluitist moeten zorgen. Ik denk aan de aanvoerder van een elftal van Kloosterhaar die tegen zijn manschappen zei: "Jongens, er is een scheids. Laten we er een lekkere wedstrijd van maken". Ik herinner het me goed. Het was op het zwembadveld toen dat nog voor D.E.T.O. was bestemd.

D.E.T.O. werd in Wierden eerste klasser. Wat een feest! Dan komt voor mij de eerste periode Steunenbergh in beeld. Arend heeft een elftalleider nodig. De functie bestaat al langer, maar de invulling van die taak wordt min of meer aan de betrokken functionaris overgelaten. De gevraagde, maar niet gekregen functie-omschrijving leidt een paar jaar later tot een voor mij vervelende situatie. We hoeven die niet meer op te rakelen. T.C.V. is blij met de nieuwe jeugdvoorzitter en D.E.T.O. moet de ledenlijst reduceren.

Met ingang van het seizoen 1987 kriebelt de bacil zo hevig dat ik met voetbalkoorts weer wordt opgenomen in de ledenregisters.

Nu schrijven we 1988: 40 jaar D.E.T.O.!

Ik vraag me af: hoeveel leden zal de club over die 40 jaar geteld gehad hebben? Hoeveel wedstrijden zijn er in die 40 jaar gespeeld? Hoeveel toeschouwers hebben de gang naar de Weitemanslanden en naar het Midden gemaakt? Hoeveel schoenen zijn er in die jaren versleten? Hoeveel shirtjes, voetbalbroeken en kousen zijn er in die jaren verbruikt?

Hoeveel pleisters geplakt en hoeveel blessures geheeld? Hoeveel vriendschappen zijn er in de 40 jaar ontstaan: sport verbreedert? Wie heeft de mooiste herinneringen aan de club van rood en zwart?

Ik zou nog méer vragen willen stellen. Maar u weet het; 1 dwaas kan meer vragen dan 10 wijzen beantwoorden.

Straks bij de jubileumvieringen zullen opnieuw herinneringen worden opgehaald. Die goeie, ouwe tijd. Vergis u niet! Goeie, ouwe tijd? Ammehoela! Die mooie kleedkamer uit het begin van dit verhaal zou anno 1988 niet meer kunnen. Met wat geweest is, kan niemand nu aan de slag. Er ligt bij elke jubileumviering een uitdaging: wat doet u met de ervaring van het verleden voor de tijd die voor u ligt?

Niet de 40 jaar die voorbij is, is het belangrijkste. Als de wedstrijd voorbij is, is de volgende wedstrijd belangrijker. Voor D.E.T.O. ligt er de uitdaging: gaan we eendrachtig aan de toekomst werken?

De vraag stellen is hem ook beantwoorden. Voor D.E.T.O. is er toekomst als elke D.E.T.O.-vrouw/man zich voor de club wil inzetten. Ieder op de plaats waar zij/hij het best tot zijn recht komt.

Voor de tijd die komt, wens ik ieder: bestuur, trainers, leiders terreinknechten, leden van de commissies, supporters, boekhouders en accountants, jong en oud, bij D.E.T.O. te mogen blijven beleven hoe mooi het spelltje voetbal kan zijn. Bedenk echter: voetbal is geen oorlog!.

Almelo, maart 1988. C. van Leeuwen.

De foto's hierna op blz. 54:

Wanneer deze foto precies gemaakt werd kon ons niemand vertellen. De namen hebben we wel achterhaald.

*boven; B. Webbink, R. Webbink, Beuving, De Beer, H. Stegeman
B. Reekers en Pierik
knielend; B. Slot, B. Reekers, R. Veldman, Joh. Wildvank en
B. Fokke.*

De middenste foto uit 1954/55 is een busreis van een uitwedstrijd met alle grootheden uit die tijd.

De onderste foto is uit de zestiger jaren met de Deto-jeugd in een Vriezenveense optocht.

13 supportersvereniging deto

1948 -1988.
=====

Vanaf deze plaats willen wij de voetbalvereniging D.E.T.O. van harte gelukwensen met hun 40 jarig bestaan.

Wij hopen in de toekomst nog vele jaren prettig met u te mogen samenwerken tot bloei en groei van ons D.E.T.O.

De supportersvereniging D.E.T.O. is opgericht op 14 april 1967 ten huize van de familie Tijhof door de heren Karel Munneke, Guus Tijhof, Bernard Kobes, Bertus Mulder, Koert Mulder, Johan Abbink en Gerhard Tijhof.

Doelstelling was meer opvang voor de jeugd en ondersteuning van de moedervereniging D.E.T.O.

Door een grote ledenwerfactie hadden we al gauw de eerste honderd leden binnen. Momenteel bedraagt het ledental 440. De kontributie bedraagt nog steeds twee kwartjes in de maand. Door diverse activiteiten zijn wij er in geslaagd om onze doelstelling te bereiken. Dit alles in goede samenwerking met alle geledingen binnen onze vereniging.

Hoogtepunten in ons 21-jarige bestaan waren o.a. de diverse gehouden droppingen, spelregelavonden, kaartavonden, de trippen naar Lengerich (D) met de jeugd, lezingen, filmavonden, Sint Nikolaasavonden etc.

Het onvergetelijkste was ongetwijfeld het behaalde kampioenschap van D.E.T.O.-1 in 1975 wat promotie betekende naar de eerste klasse. Een geweldige intocht in en door Vriezenveen om nooit te vergeten, gevolgd een week later door het derde elftal dat 3 keer achter elkaar kampioen was geworden waarmee we eveneens een tocht door Vriezenveen maakten.

Ook is de akkomodatie aanzienlijk verbeterd mede door toedoen van onze vereniging. Dit blijkt uit een prachtige tribune, scorebord, geluidscabine . Momenteel zijn we bezig met de renovatie van de reclameborden.

Om dit allemaal te kunnen verwezenlijken mogen wij rekenen op de steun van zo velen, door o.a. het kopen van loten bij thuiswedstrijden, het voeren van geluidsreklame e.d.

Door een goede samenwerking met elk onderdeel binnen de vereniging hopen wij nog vele jaren door te mogen gaan tot nog grotere bloei van onze vereniging D.E.T.O.

Het bestuur ziet er momenteel als volgt uit:

Voorzitter	: Gerard Tijhof
Secretaris	: Frits Goosselink
Penningmeester	: Gerrit Borkent
2e Voorzitter	: Bertus Mulder
2e Secretaris	: Koert Mulder
2e Penningmeester	: Jan Kikkert
Overige leden	: Gerrit Snoeren Martin Prins Ab Pierik

14 het clubblad

DETO Uil - Taal - Kontakt.

=====

In november 1949 was de eerste uitgave van een clubblad voor D.E.T.O. leden en donateurs. Hierin werd ook toen reeds ieder lid aangespoord om een stukje te schrijven. Het toenmalige clubblad werd toen ook verzonden naar Indonesie, waar de toenmalige half-speler van D.E.T.O. J. Mulder in militaire dienst was. Deze speler stuurde op zijn beurt copie van Vriezenveen Abonnementsprijs voor het eerste D.E.T.O. clubblad was f. 1,-- per jaar. Hoe lang dit blad uitkwam is niet precies bekend. In 1966 werd door de supportersvereniging D.E.T.O.-Taal uitgebracht.

De redaktie was toen o.a. in handen van de gebr. Nijkamp (P. Makijn) Door te weinig medewerking (copie) werd ook D.E.T.O.-Taal in 1970 opgeheven.

Begin 1974 werd er door enkele personen bekeken of er opnieuw een clubblad uitgebracht kon worden. Bij de v.v. Rood-Zwart Delden had men een professioneel clubblad, en hier werden dan ook de nodige inlichtingen ingewonnen.

Door de toenmalige redaktie werden de nodige adverteerders benaderd en in juni 1974 werd het eerste D.E.T.O.-Kontakt uitgebracht. De redaktie bestond toen uit: Cor Bal, Bertus Winkel, Jan Wilharms, Henny Wijbenga, Gerard Webbink, Bertus Kobus, Rein Meijerink, Harry Stegeman en Hans Kobes.

Het typewerk werd toen verzorgd door mevr. Bal.

Van de toenmalige redaktieleden zijn alleen nog Bertus Kobus en Henny Wijbenga actief bezig met D.E.T.O.-Kontakt, terwijl Gerard Webbink het programmablaadje bij de thuiswedstrijden verzorgd. Om ook de komende jaren met D.E.T.O.-Kontakt goed tevoorschijn te komen hebben wij toch nog meer steun nodig van D.E.T.O.-leden. Het zou jammer zijn dat een clubblad, alleen vanwege te weinig copy opnieuw ter ziele zou gaan!.

De redaktie wordt momenteel gevormd door:

Voorzitter	: H. Wijbenga
Penningmeester	: F. Kolkman
Advertenties	: L. Huizingh
Stencillen	: B. Kobus
Bezorging	: H. Kobus
	: M. Prins
	: G. Roelofs
	: mw. J. Webbink
Typewerk	: mw. E. Kolkman
Programmablaadje	: G. Webbink.

*Ik loop
er warm voor!*

deto kontakt

Voor u gelezen uit het eerste clubblad D.E.T.O.
1e jaargang no 1. d.d. november 1949.

=====

Aan onze leden, donateurs en sportvrienden van onze Sportver.
D.E.T.O.

Zo is dan eindelijk de wens van velen onzer in vervulling ge-
gaan n.l. een eigen Sportblad, waarin we alle bijzonderheden,
de vereniging betreffende, kunnen vinden. We moeten eerlijk
zeggen het heeft lang geduurd, maar door Uw aller medewerking
is het er toch gekomen.

Deze eerste uitgave is natuurlijk nog lang niet zoals we dat
zo graag zouden wensen, maar alle begin is moeilijk, zo ook de
uitgave van een sportblad, maar we zullen alles doen om ons
blad zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Maar dat kunnen we
niet alleen, daar hebben we zeker ook de hulp van onze lezers
bij nodig. Wij bedoelen hiermede dit, ieder van onze D.E.T.O.
vrienden schrijft eens een mooi stukje voor ons blad, ook onze
jongens die ver weg zijn (Indonesie), elk lucht zijn gemoed eens
op sportieve wijze over dingen de voetbalsport betreffende en
u zult ondervinden dat het D.E.T.O. blad door Uw aller mede-
werking een zeer geziene gast in uw huis wordt, waar een ieder
naar grijpt om het laatste nieuws van D.E.T.O. te lezen. Dus
het bestuur rekent op aller medewerking. Is dat afgesproken?
Dan sturen we met deze gedachten ons eerste D.E.T.O.-Clubblad
gerust naar haar bestemming op Vriezenveen, De Pollen en
Overzee. Dat door de uitgave van dit blad de hechte band die
D.E.T.O. samenbindt nog verstevigd moge worden is onze oprechte
wens.

J. Wiltvank

Zaterdag kwam voor het eerst D.E.T.O.'s juniorenelftal C in
het veld, tegen de Chr. School Wijk 3. Het was een wedstrijd
waar D.E.T.O. trots op kan zijn, men zag hoe de kleine juni-
oren het samenspel al goed onder de knie hadden. De eindstand
was 6-0 in het voordeel van D.E.T.O. C. Ook in het school-
elftal waren enige goede spelers waar te nemen. Het is zeer
jammer dat hier op Vriezenveen nog vele ouders tegen de voet-
balsport zijn. Zij begrijpen echter niet, dat de sport een
grote opvoedkundige waarde heeft. De leiders zorgen ervoor,
dat er geen onfatsoenlijke woorden op het voetbalveld worden
gesproken. Houd de jeugd van de straat, geeft hun bezigheden
op het sportveld. Gij bevordert daarmee de sport op zaterdag.

J. Lowik

Naschrift: In het toenmalige D.E.T.O. C speelden o.a.: Frits
Olthof, Henk Wiltvank, Ben Webbink, Arend Mulder, Hans v.h.
Laar, Gerhard Tjihof e.a. Mannen die men momenteel bij D.E.T.O.
nog vaak tegenkomt.

De D.E.T.O. - Uil

Ik als sportieve uil vlieg vaak boven de Pollen en het Oost-einde, want ik weet dat daar sportmensen wonen. Zo vloog ik vorige week boven de Pollen, en zag daar enige mannen op de fiets vertrekken. Ik dacht, hun gesprek moet ik even afluisteren. Ja, zei de een tegen de andere, zo'n clubblad is toch mooi voor onze leden en donateurs. U begrijpt wel dat ik nieuwsgierig werd en volgde hen. Op het Oosteinde stapten ze af en gingen een huis binnen. Ik verschanste mij in een boom bij het raam. Na de begroetingen opende de voorzitter de vergadering met als voornaamste punt op de agenda het clubblad voor leden en donateurs. Verschillende bestuursleden merkten op, dat dan ook door de leden vragen konden worden worden gesteld, wat dan ook aangenomen werd. De vrouw des huizes bood koffie aan, en ook zij mengde zich in het gesprek, maar zij was zo in gedachten dat ze in plaats van op een stoel op een radiotafel ging zitten. Nou zo'n glasplaat kon haar gewicht niet hebben en vloog in stukken uiteen. Algemene opwinding en zij was natuurlijk lang niet te spreken. Veel werd er toen niet meer besproken, want het was al laat en de voorzitter besloot op een der volgende avonden de verdere punten in behandeling te nemen. En zo kwam in ons clubblad enige vertraging.

Sportvrienden.

Met het verschijnen van het eerste exemplaar van ons clubblad gaat mijn oprechte wens vergezeld, dat er in de toekomst nog vele mogen volgen en dat ons clubblad mag voldoen aan de verwachting: de band tussen D.E.T.O. leden te versterken.

Door ons clubblad hopen we de onderlinge vriendschap van de leden te kunnen vergroten en een beter begrip te kunnen brengen over maatregelen door het bestuur genomen en... door dit alles ons moreel sterker te maken, wat weer zijn invloed zal uitoefenen op de wedstrijden. Het uiteindelijke doel is dan, betere wedstrijden, meer overwinningen en dit alles in goede sportieve geest.

Ook de behandeling van de verschillende spelregels, die op het programma staat, zal aan dit doel kunnen meewerken. Tenslotte rest ons nog een woord van dank voor het werk, dat dat de heren J. Wiltvank en J. Hospers hebben verricht, om tot het clubblad te komen komen, en voor de bereidheid van onze secretaris J. Lowik om het vele werk te willen verrichten, dat de samensstelling van ons blad elke 14 dagen weer van hem zal eisen.

Leden, zorgt door het insturen van veel copie, dat ons clubblad er een wordt van ons allemaal en een om trots op te zijn.

Meester Hoogendijk

EENKELE ANECDOTES OVER DETO VAN C. WESSELS.

NIET TE HARD TRAPPEN

=====

's Avonds bij de training moest je oppassen, dat de bal niet te hard werd weggetrapt, anders was hij foetsie. Want er werd getraind bij het schijnsel van zo'n 8 tot 10 lampen van 100 watt.

UITWEDSTRIJDEN

=====

Het bezoeken van uitwedstrijden was niet altijd zonder gevaar. Zo waren we met de bus op weg de weg van Heerenveen naar Wolvega en toen knapte er een band. Gelukkig had de bus dubbele banden en bleven we nog net op de weg.

Een ander maal waren we in Heeg. We waren net uit de bus of de bus zakte weg in de zachte berm. Een boer, die daar in de buurt aan het ploegen was, heeft ons er met een trekker weer uit getrokken.

Ook reden we een keer met de bus net over een onbewaakte overweg of daar denderde een sneltein vlak achter ons langs.

BESPARING

=====

Er werd een vergadering belegd over het grasmaaien van het veld. Dit gebeurde door de gemeente en kostte f 25,-.

Dat geld konden we zelf ook wel verdienen en er werd besloten dat er 7 grasmaaiers zouden worden aangeschaft en de leden zouden zelf gaan maaien.

Maar het viel lelijk tegen, want je kon er niet mee opschieten met die dingen en het was nog zwaar werk ook.

Toen werd maar weer besloten die krengen te verkopen.

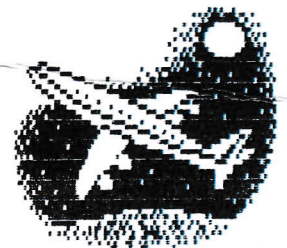
Mei 1979, DETO VRIEZENVEEN:

AMERIKA WE KOMEN ERAAN

Deto 1 vertrekt op 18 juli van Schiphol met een Boeing 707 naar de Verenigde Staten. De wedstrijden zijn reeds gepland. Onder andere tegen de Chigago Stings, een driedaags toernooi etc.

Er zijn reeds akties op touw gezet om de financiering rond te krijgen. De terugreis is op dinsdag 31 juli.

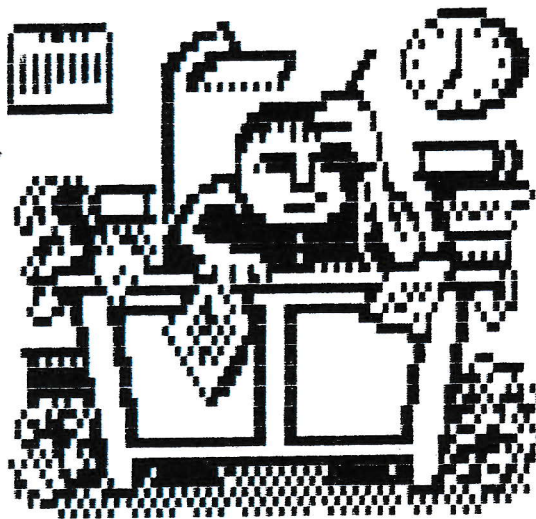
Hoe is dit eigenlijk afgelopen ????????

Hiernaast een foto van het eerste elftal gemaakt in mei 1988.
boven vlnr: Eric Mulder, Hans Aman, Erwin Kiers, Bert Prijs,
Jedd Kerr, verzorger Poell, Jan Wetering, Hannes Lalopua,
André Kunst, Gustaf Tanate, Arjan Drent, en Arend Steunenber.
onder: leider Cor Bal, Michel Jansen, Koen Jansen, Harry EKKel,
René Klunder, Hans Letteboer, Tonny van Veen en René Brandes.

De onderste foto van het dameselftal is uit november 1980.
Het zijn Gesien Altena, Helga Kikkert, Gerda Zwigelaar,
Rianne Schipper, Rietje Ballast, Corinne Wilharms en Rita
Wilharms.

Freek Hessing, Jeannet Bruinsma, Roelien Drees, Annet Ballast,
Linda Kelder en Wilma Koetsier.

TENSLOTTE

DETO is een vereniging die in de afgelopen 40 jaar een goede naam in de Nederlandse voetbalwereld heeft opgebouwd. Wij bedanken dan ook de oprichters en al hun navolgers die zich hebben ingespannen voor het wel en wee van onze vereniging. Wat is is toch veel veranderd in deze 40 jaren; een accommodatie met een eigen clubgebouw, kleedkamers, geluidscabine, elektronisch scorebord en niet te vergeten een overdekte tribune. Hoe anders dan vroeger, toen wasbakken naar buiten werden gesleept, het gras met hand werd gemaaid en ballen werden gestopt. Nu hebben wij een eigen verzorger en medische begeleiding, terwijl vroeger bij een blessure schudde men een keer met het been, verbeet zich en voort ging het..... Om 40 jaar in beeld te brengen is een boekwerkje van 60 pagina's veel te klein. Toch hopen we met deze uitgaaf een goed overzicht gebracht te hebben over de eerste 40 jaar van onze vereniging. We hopen dat u er veel leesplezier aan heeft mogen beleven.

De redactie.

